Nr. 8. Tarnopol, dnia 1 sierpnia 1922. Rok II.

Dziennik Urzędowy

WOJEWÓDZTWA TARNOPOLSKIEGO.

Adres Redakcji i Administracji: Tarnopol, Województwo. **Wychodzi 1-go każdego miesiąca.**

Cena pojedynczego egzemplarza 100 Mp. — Ogłoszenia po 100 Mp. od wiersza zwykłego druku.

Treść działu urzędowego:

Dział urzędowy.

Wykaz Ustaw i Rozporządzeń ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, w Monitorze Polskim i w Dzienniku Urzędowym Minist. Spraw Wewnętrznych.

Administracja polityczna.

W Monitorze Polskim:

Nr. 153 z b. r. poz 93. Obwieszczenie Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 21 czerwca 1922 o porozumieniu pomiędzy Polską a Czechosłowacją w przedmiocie udzielania sobie wzajemnie dat statystycznych.

W Dzienniku Urzędowym Min. Spraw Wewn.:

Nr. 5 z b. r. poz. 154. Obwieszczenie Ministra Spraw Wewn. w sprawie zmiany nazwy miast, osad, gmin i wsi.

Nr. 5 b. r. poz. 155. Okólnik Ministra Spraw Wewn. w sprawie wyjaśnienia do okólnika Nr. 63 w przedmiocie dowodów obywatelstwa polskiego.

Nr. 5 z b. r. poz. 170. Okólnik Ministra Spraw Wewn. w sprawie przyjazdu do Polski cudzoziemców.

Główny Urząd Ziemski.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 52 z b. r. poz. 484. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego w przedmiocie uzupełnienia rozporządzenia wykonawczego z dnia 12 października 1921 do ustawy z dnia 6 lipca 1920 o organizacji urzędów ziemskich.

Koleje.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 45 z b. r. poz. 384. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 30 maja 1922 o czasowych ulgach taryfowych przy przewozie kolejami artykułów żywnościowych i opału domowego.

Nr. 48 z b. r. poz. 428. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 22 lutego 1922 w sprawie nowego brzmienia części II. i III. taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Nr. 52 z b. r. poz. 477. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 24 czerwca 1922 w sprawie przepisów o kolejności przyjmowania ładunków, nadawanych do wysyłania oraz o wykonaniu planu przewozowego na zasadzie kolejności.

Nr. 52 z b. r. poz. 478. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 26 czerwca 1922 o tymczasowej bezpośredniej komunikacji osobowej, bagażowej i towarowej między stacjami polskiej części G. Śląska a stacjami kolei polskich, leżących poza Śląskiem.

Nr. 52 z b. r. poz. 479. Rozporządzenie Ministra Kolei Kelaznych z dnia 30 czerwca 1922 o przewozie wagonów prywatnych w komunikacji bezpośredniej między stacjami polskich kolei państwowych, a stacjami kolei austrjackich.

Nr. 53 z b. r. poz. 492. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 8 lipca 1922 o bezpośredniej komunikacji towarowej pomiędzy Czechosłowacją a Rumunją przez Polską.

Nr. 53 z b. r. poz. 493. Rozporządzenie Ministra Kolei Źelaznych z dnia 8 lipca 1922 o bezpośredniej komunikacji towarowej pomiędzy stacją Wiedeń a Rumunią przez Czechosłowację i Polskę.

Nr. 53 z b. r. poz. 494. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 8 lipca 1922 o bezpośredniej komunikacji towarowej pomiędzy Polską i Wolnem Miastem Gdańskiem z jednej strony a Rumunją z drugiej strony.

Monopole.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 47 z b. r. poz. 409. Ustawa z dnia 1 czerwca 1922 o monopolu tytoniowym.

Nauka i Sztuka.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 45 z b. r. poz. 383. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 5 kwietnia 1922 w przedmiocie wymiarńw i liczby pomieszczeń w budynkach publicznych szkół powszechnych i domach mieszkalnych dla nauczycieli.

W Dzienniku Urzędowym Min. Spraw Wewn.:

Nr. 5 z b. r. poz. 164. Okólnik Ministra Spraw Wewn. w sprawie określenia „szkoła publiczna“.

Poczta i Telegraf

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 45 z b. r. poz. 382. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 maja 1922 o wynagrodzeniu funkcjonarjuszów pocztowych za czas spędzony w służbie w pocztach ruchomych.

Nr. 45 z b. r. poz. 385. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 27 maja 1922 w sprawie międzynarodowych kuponów na odpowiedź.

Nr. 47 z b. r. poz. 425. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 9 czerwca 1922 o podwyższaniu opłat telefonicznych bodowlanych.

Nr. 49 z b. r. poz. 439. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 10 czerwca 1922 o podwyższeniu opłat pocztowych.

Nr. 49 z b. r. poz. 440. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 20 czerwca 1922 w przed-

miocie odpowiedzialności Zarządu pocztowego za krajowe przesyłki pocztowe i telegramy.

W Monitorze Polskim:

Nr. 149 z b. r. poz. 87. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 17 czerwca 1922 w przedmiocie przyjmowania poleconych przesyłek listowych poza godzinami urzędowymi.

Nr. 150 z b. r. poz. 88. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 7 czerwca 1922 o pełnomocnictwach pocztowych.

Nr. 152 z b. r. poz. 92. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 9 czerwca 1922 o odbiorze przesyłek pocztowych za pomocą pocztowych książek odbiorczych.

Nr. 157 z b. r. poz. 98. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 19 czerwca 1922 o ostatecznym czasie przyjmowania zgłoszeń na rozmowy telefoniczne międzynarodowe w urzędach telefonicznych, mających ograniczone godziny służbowe.

Polityka ekonomiczna.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 50 z b. r. poz. 441. Ustawa z dnia 12 maja 1922 w przedmiocie ratyfikacji konwencji handlowej między Polską a Francją, podpisanej w Paryżu dnia 6 lutego 1922.

Nr. 50 z b. r. poz. 442. Konwencja Handlowa między Polską a Francją.

Nr. 50. z b. r. poz. 443. Oświadczenie Rządowe z dnia 27 czerwca 1922 w przedmiocie daty wejscia w życie Polsko-Francuskiej Konwencji Handlowej z dnia 6 lutego 1922.

Nr. 51. z b. r. poz. 453. Ustawa z dnia 24 maja 1922 o ratyfikacji układu między Polską a Niemcami w przedmiocie pocztowego obrotu czekowego, podpisanego w Genewie dnia 15 maja 1922.

Nr. 51. z b. r. poz. 454. Układ między Polską a Niemcami w przedmocie pocztowego obrotu czekowego.

W Dzienniku Urzędowym Min. Spraw Wewnętrznych:

Nr. 5. z b. r. poz. 166. Okólnik Ministra Spraw Wew. w sprawie zakresu działania Nadzwyczajnego Komisarza dla walki z drożyzną.

Praca i opieka społeczna.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.

Nr. 52. z b. r. poz. 481. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 1 lipca 1922 w sprawie stosowania letnich urlopów pracowników w r. 1922.

Nr. 52. z b. r. poz. 482. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 2 lipca 1922 w sprawie układania list urlopów pracowników zatrudnionych w przemyśle i handlu.

Nr. 54. z b. r. poz. 495. Ustawa z dnia 11 maja 1922 w przedmiocie ratyfikacji Konwencji polsko-francaskiej o pomocy i opiece społecznej, podpisanej w Warszawie dnia 14 października 1920.

Przemysł i Handel.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.

Nr. 47. z b. r. poz. 421. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 maja 1922 o opłatach w postępowaniu rejestrowem.

Nr. 48. z b. r. poz. 427. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1922 w przedmiocie statystyki stanu zatrudnienia w przemyśle.

Nr. 51. z b. r. poz. 459. Rozporządzenie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dnia 31 maja 1922 w przedmiocie spółek akcyjnych, mających znaczenie państwowe lub użyteczności publicznej.

Nr. 51. z b. r. poz. 460. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 czerwca 1922 o opłatach za czynności urzędów miar.

Nr. 51. z b. r. poz. 461. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 21 czerwca 1922 w sprawie urządzania wyjść w nowobudowanych kotłowniach.

Nr. 51. z b. r. poz. 474. Rozporządzenie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dnia 13 czerwca 1922 w przedmiocie udzielenia pozwoleń zagranicznym spółkom akcyjnym oraz komandytowo-akcyjnym na działalność w Państwie Polskiem.

Nr. 52. z b. r. poz. 483. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 lipca 1922 w sprawie obowiązku posiadania faktur handlowych i uwidoczniania cen.

Nr. 53. z b. r. poz. 490. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 28 czerwca 1922 o przedłużeniu mocy prawnej na wynalazki oraz świadectw ochronnych na wzory rysunkowe, modele i znaki towarowe, udzielonych na zasadzie poprzednio obowiązujących ustaw.

W Monitorze Polskim:

Nr. 158. z b. r. poz. 99. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 20 czerwca 1922 o podwyższeniu taks egzaminacyjnych dla ubiegających się o uprawnienie do przemysłów budowniczych, majstrów murarskich, kamieniarskich, ciesielskich i studniarskich (rurmistrzów) na obszarze b. zaboru austrjackiego.

Nr. 163. z b. r. poz. 104. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 lipca 1922 o zmianie obwieszczenia z dnia 23 czerwca 1921 w sprawie wykazu towarów, których wywóz jest zabroniony.

Organizacja państ. służby cywilnej.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 51. z b. r. poz. 456. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 maja 1922 o dodatkach za kierownictwo dla cywilnych urzędników państwowych.

Nr. 51. z b. r. poz. 457. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1922 o dodatkach funkcyjnych dla urzędników i funkcjonarjuszy państwowych zakładów leczniczych, zajętych w pawilonach zakaźnych oraz w oddziałach i zakładach dla umysłowo chorych.

Nr. 52. z b. r. poz. 469. Ustawa z dnia 27 czerwca 1922 o ulgowym trybie uzyskiwania stanowisk urzędników w Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

W Dzienniku Urzędowym Minist. Spraw Wewn.:

Nr. 5. z b. r. poz. 156. Okólnik Ministra Spraw Wew. w sprawie interpretacji art. 116 ustawy z dnia 17 lutego 1922 o państwowej służbie cywilnej.

Nr, 5. z b. r. poz. 157. Okólnik Ministra Spraw Wew. w sprawie pobierania pensji sierocych.

Nr. 5. z b. r. poz. 158. Okólnik Ministra Spraw Wew. w sprawie przenoszenia na emeryturę funkcjonarjuszów państwowych z powodu niezdolności do służby.

Nr. 5. z b. r. poz. 159. Okólnik Ministra Spraw Wew. w sprawie kosztów przesiedlenia rehabilitowanych b. funkcjonarjuszów austrjackich rusinów i żydów.

Nr. 5. z b. r. poz. 160. Okólnik Ministra Spraw Wew. w sprawie przyjmowania do służby państwowej b. wojskowych.

Nr. 5. z b. r. poz. 161. Okólnik Ministra Spraw Wew. w sprawie umów, zawieranych z pracownikami kontraktowymi.

Nr. 5. z b, r. poz. 165. Okólnik Ministra Spraw Wew. w sprawie reorganizacji Komisji dyscyplinarnych przy Województwach.

Nr. 5. z b. r. poz. 167. Okólnik Ministra Spraw Wew. w sprawie godzin urzędowych.

Nr. 5. z b. r. poz. 160. Okólnik Ministra Spraw Wew. w sprawie przyjmowania emerytów do służby państwowej polskiej.

Sądownictwo.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 46. z b. r. poz. 406. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 6 kwietnia 1922 w przedmiocie uiszczania opłat sądowych w znaczkach sądowych.

Nr. 48. z b. r. poz. 429. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 czerwca 1922 w przedmiocie oznaczenia władz dyscyplinarnych powołanych do orzekania w sprawach dyscyplinarnych przeciw urzędnikom i niższym funkcjonarjuszom zarządu i wymiaru sprawiedliwości.

Skarbowość.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 48. z b. r. poz. 430. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 15 czerwca 1922 w sprawie uzupełnienia rozporządzenia z dnia 4 stycznia 1922 o utworzeniu kas skarbowych na obszarze izb skarbowych we Lwowie i Krakowie.

Nr. 49. z b. r. poz. 436. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 6 czerwca 1922 o kompetencji władz skarbowych w sprawach podatku zarobkowego od przedsiębiorstw obowiązanych do publicznego składania rachunków, tudzież w sprawach podatku od zysków wojennych oraz podatku wojennego od wspomianych przedsiębiorstw.

Nr. 51. z b. r. poz. 464. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 19 czerwca 1922 o zwinięciu kas skarbowych istniejących poza siedzibą inspektoratów skarbowych w Małopolsce.

Nr. 52. z b. r. poz. 476. Rozporządzenie Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 24 czerwca 1922 o znawcach powołanych do oceniania przedmiotów majątkowych celem opodatkowania spadków i darowizn.

W Monitorze Polskim;

Nr. 154. z b. r. poz. 94. Przepisy, normujące stosunek Kas skarbowych do Kas kolejowych, wydane w porozumieniu z Ministerstwem Kolei Żelaznych i Najwyższą Izbą Kontroli.

W Dzienniku Urzędowym Min. Spraw Wew.:

Nr. 5. z b. r. poz. 163. Okólnik Ministra Spraw Wew. w sprawie pobierania przez miasta zaliczek na poczet podatku od obrotu.

Nr. 5. z b. r. Okólnik Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie wstrzymania wymiarów podatku od przyrostu wartości własności nieruchomej od transakcji, zawartych po dniu 31 grudnia 1921.

Sprostosowanie omyłek druku:

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 47 z b. r. poz. 426. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 7 czerwca 1922 w sprawie sprostowania omyłek druku w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 17 stycznia 1922.

Wojskowość.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 54 z b. r. poz. 498. Rozporządzenie wykonawcze Ministra Spraw Wojskowych z dnia 4 lipca 1922 do ustawy o zaopatrzeniu weteranów powstań narodowych 1831, 1848, 1863 i wdów po nich.

Zarządzenia administracyjne.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 46 z b. r. poz. 407. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 3 czerwca 1922 o wymijaniu i wyprzedzaniu na drogach publicznych.

Nr. 47 z b. r. poz. 423. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 27 maja 1922 w przedmiocie wyboru Rady nadzorczej polskiej dyrekcji ubezpieczeń, tudzież tymczasowego ustalenia zakresu działania polskiej dy-

Nr. 47 z b. r. Sprostowanie Ministra Przemysłu i Handlu z 13 maja 1922 (Dz. U. Rz. P. Nr. 39 p. 326).

Nr. 52 z b. r. Sprostowanie do rozp. M. K. Ż. z 22 lutego 1922 (Zz U. Rz. P. Nr. 48 poz. 428).

Nr. 54 z b. Sprostowanie do ustawy z 23 marca 1922 (Dz U. Rz. P. Nr. 32 poz. 256) i do rozp. Min. P. i H. oraz Sk. z 31/V 1922 (Dz. U. Rz. P. Nr. 51 p. 459).

rekcji ubezpieczeń wzajemnych na terenach województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego i t. d.

Nr. 49 z b. r. poz. 437. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 czerwca 1922 w przedmiocie dostarczania bezpłatnych egzemplarzy obowiązkowych druków.

Nr. 49 z b. r. poz. 438. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 czerwca 1922 w przedmiocie wykonania nstawy o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń.

W Monitorze Polskim.

Nr. 151 z b. r. poz. 90 Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 czerwca 1922 w przedmiocie zniesienia urzędu Nadzwyczajnego Komisarza do spraw repatrjacji.

Nr. 151 z b. r. poz. 91. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 czerwca 1922 o utworzeniu Rady międzyministerjalnej do spraw repatrjacji:

Nr. 162 z b. r. poz. 103. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 czerwca 1922 w przedmiocie wynagrodzenia prezesów, wiceprezesów i członków komisji szacunkowych w województwach: krakowskiem, lwowskiem, tarnopolskiem i stanisławowskiem.

W Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Nr. 5 z b. r. poz. 162. Okólnik Ministra Spraw Wew. w sprawie ustanowienia odznak służbowych dla wójtów gmin i sołtysów.

Nr. 5 z b. r. poz. 168. Okólnik Ministra Spraw Wew. w sprawie trybu wystawiania i wydawania paszportów emigrantom do Stanów Zjednoczonych.

Zdrowie Publiczne.

W Dzienniku ustaw Rz. P.:

Nr. 48 z b. r. poz. 431. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 8 czerwca 1922 w przedmiocie wprowadzenia jednolitego mianownictwa chorób i przyczyn zgonów.

Nr. 49 z b. r. poz. 432. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1922 o dodatku uzdrowiskowym.

Nr. 51 z b. r. poz. 462. Rozporządzenie wykonawcze Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 2 czerwca 1922 do ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 o ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych.

Nr. 51 z b. r. poz. 463. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 17 czerwca 1922 w przedmiocie likwidacji Izb lekarskich we Lwowie i Krakowie.

W Monitorze Polskim.

Nr. 142 z b. r. poz. 78. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1922 w przedmiocie utworzenia Komisji farmakopei polskiej przy Min. Zdrowia Publicznego.

Nr. 147 z b. r. poz. 84. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 czerwca 1922 w przedmiocie utworzenia państwowej szkoły hygieny.

Nr. 156 z b. r. poz. 97. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 2 czerwca 1922 w przedmiocie częściowej zmiany regulaminu dla Komisji do walki z alkoholizmem.

Nr. 159 z b. r. poz. 100. Obwieszczenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 13 czerwca 1922 dotyczące podwyższenia taks leczenia w szpitalach publicznych w Małopolsce.

ODPIS.

Ministerstwo Robót Publicznych.

L. II/2111 Warszawa, dnia 12 maja 1922.

W sprawie wstrzymania udzielania upoważnień do używania tytułu inżynier.

Okólnik

Do Województw: w Krakowie, we Lwowie, w Tarnopolu i w Stanisławowie i do Tymczasowej Komisji w Cieszynie.

Wobec opracowania i wniesienia do Sejmu projektu ustawy o ochronie tytułu zawodowego: inżynier, regulującej używanie i ochronę tego tytułu jednolicie we wszystkich dzielnicach Rzeczypospolitej, Ministerstwo Robót Publicznych wstrzymało rozstrzyganie odnośnych próśb wniesionych do Ministerstwa na zasadzie austryackiego Rozporządzenia z 14 marca 1917 r. Dz. U. Nr. 130, mającego moc obowiązującą tylko na obszarze b. zaboru austryackiego i na mocy powołanego rozporządzenia takiego tytułu już nie udziela.

Należy wobec tego zaniechać przedkładania Ministerstwu Robót Publicznych odnośnych podań, ale zwracać je petentom za stosownem zawiadomieniem.

Za Ministra:
(—) **Rybczyński** w. r. Podsekretarz Stanu.

L. 4178/pr. Tarnopol, dnia 29 maja 1922.

Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych i wszystkim P. P. Starostom Województwa Tarnopolskiego udzielam do wiadomości.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych

Nr. P. O. 5361. Warszawa, dnia 24 maja 1922 r.

Do wszystkich PP. Wojewodów, Komendanta Głównego Policji Państwowej i Komisarza Rządu na m. st. Warsszawę.

Tadeusz Brwiliński, prow. urzędnik XI. st. sł. Starostwa Kowelskiego, został zwolniony ze służby za malwersację i sprzedaż karty odroczenia i zaaresztowany przez policję zbiegł dn. 6 kwietnia r. b. z aresztu.

Zawiadamiając o powyższem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych ostrzega przed przyjęciem Brwilińskiego do służby państwowej.

Za Ministra:
(—) **Lenc** w. r. Podsekretarz Stanu.

L. 4500/pr. Tarnopol, dnia 3 czerwca 1922.

Tadeusz Brwiliński — nieprzyjmowanie do służby państwowej.

Wszystkim P. P. Naczelnikom Wydziałów oraz Wszystkim P. P. Starostom Województwa Tarnopolskiego udzielam do wiadomości i zastosowania się.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. AO. 1669. Warszawa, dnia 8 czerwca 1922.

W sprawie dokładnego adresu Starostwa Sępoleńskiego (Województwo pomorskie).

Do Pana Wojewody w Tarnopolu.

Zdarzają się wypadki, że niektóre urzędy w korespondencji ze Starostwem sępoleńskiem (Województwo pomorskie) używają mylnego adresu jak Starostwo złotowskie w „Sępolnie“ lub nawet Starostwo złotowskie w Złotowie“ co powoduje za sobą doręczanie pism przeznaczonych do Starostwa w Sępolnie niemieckiej władzy administracyjnej I instancji (Landratowi) w Złotowie.

Wobec powyższego komunikuje się, że b. niemiecki powiat złotowski przez wytyczenie granicy polsko-niemieckiej przypadł cześciowo Niemcom wraz z miastem Złotowo (Flatów) a częściowo Polsce, wskutek czego w myśl rozporządzenia Ministra b. dzielnicy pruskiej z dnia 7 czerwca 1920 o uregulowaniu granic powiatów politycznych w b. dzielnicy pruskiej (Dz. Urz. M. b. dz. pr. Nr. 33. poz. 292) z przypadającej Polsce części powiatu złotowskiego utworzony został osobny powiat polityczny Sępolno z siedzibą w Sępolnie.

O tem zawiadamia się do dalszego zarządzenia.

Za Ministra: **Lenc** w. r.
Dyrektor Departamentu.

Województwo Tarnopolskie
Wydział Prezydjalny.

L. 4763/pr. Tarnopol, dnia 14 czerwca 1922.

W sprawie dokładnego adresu Starostwa Sępolskiego (Województwo pomorskie).

Wszystkim P. P. Starostom Województwa Tarnopolskiego

udzielam do wiadomości.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. BP. 2210. Warszawa, dnia 14 czerwca 1922 r.

W sprawie posiadania broni przez członków ciała dyplomatycznego.

Okólnik Nr. 89.

Do P. P. Wojewodów, Pana Delegata Rządu w Wilnie, Pana Komisarza Rządu na m. stoł. i Warszawę i P. Komisarza Rządu dla Śląska Cieszyńskiego.

Członkowie ciała dyplomatycznego w Rzeczypospolitej Polskiej otrzymują od Ministerstwa Spraw Zagranicznych legitymacje dyplomatyczne (koloru różowego) według załączonego przy niniejszem wzoru. Legitymacje te ważne są do dnia w nich wymienionego.

Na zasadzie porozumienia z Ministerstwem Spraw Zagranicznych wyjaśniam, iż legitymacje te winny być uważane jako dostateczny dowód na prawo posiadania i noszenia broni krótkiej i myśliwskiej oraz na prawo polowania.

Zechce Pan Wojewoda (Komisarz Rządu, Delegat) zawiadomić o powyższem podległe organa i polecić, aby od osób, które wykażą się rzeczonemi legitymacjami dyplomatycznemi nie wymagały pozwoleń na broń i kart łowieckich.

Minister: (—) **Kamieński.**

1 zał.

Województwo Tarnopolskie
Wydział Prezydjalny.

L. 5018/pr. Tarnopol, dnia 24 czerwca 1922.

Legitymacje członków ciała dyplomatycznego w Rzeczypospolitej Polskiej.

Wszystkim P. P. Naczelnikom Wydziałów oraz wszystkim P. P. Starostom Województwa Tarnopolskiego

udzielam do wiadomości i zastosowania się.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

I.

LEGITYMACJA DYPLOMATYCZNA

Nr. ....

Ministerstwo Spraw Zagranicznych

zaświadcza, że P. ....

....

Fotografja ....

....

Podpis:
Signature: ....

jest członkiem ciała dyplomatycznego.

II.

Wzywa się wszystkie władze cywilne i wojskowe aby okazicielowi niniejszej legitymacji udzielały w razie potrzeby opieki i pomocy oraz przepuszczały go bez przeszkód.

Legitymacja ważna do dnia ....

Warszawa, dnia .... 192...... r.

Minister Spraw Zagranicznych.

ODPIS.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. P. O. 6016. Warszawa, dnia 14 czerwca 1922.

Władysław Wydrzyński, samowolne opuszczenie służby.

Do pp. Wojewodów, Komendanta Głównego Policji Państw., Komisarza Rządu na m. Warszawę i Departamentu V. Min. Spraw Wewn. w Poznaniu.

Władysław Wydrzyński, kontraktowy pracownik Urzędu Wojewódzkiego w Białymstoku korzystając z udzielonego mu urlopu, wyjechał w niewiadomym kierunku i dotąd na miejsce swego urzędowania nie powrócił.

O powyższem zawiadamia się, celem niedopuszczenia do objęcia przezeń jakiejkolwiek posady państwowej.

Za Ministra: (—) **Dunikowski** w. r.
Podsekretarz Stanu.

Województwo Tarnopolskie.
Wydział prezydjalny.

L. 5031/pr. Tarnopol, dnia 24 czerwca 1922.

Władysław Wydrzyński nieprzyjmowanie do służby państwowej.

Wszystkim pp. Naczelnikom Wydziału oraz wszystkim pp. Starostom Województwa tarnopolskiego

udzielam do wiadomości i zastosowania się.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Przeniesienie agencji pocztowej Dupliska do Dźwiniacza oraz zmiana w okręgu doręczeń.

Z dniem 1 lipca 1922 przenosi się agencję pocztową Dupliska do sąsiedniej miejscowości Dźwiniacz.

Dotychczasowa nazwa agencji, dalej legendy stempli i pieczęci, a wreszcie połączenie kursowe pozostają i nadal bez zmiany. W okręgach zaś doręczeń tej agencji zajdzie o tyle zmiana, że miejscowość Dźwiniacz wraz z obszarem dworskim będą tworzyć miejscowy, zaś gminy i obszary dworskie Dupliska i Berdykowce, dalej gmina Błyszczanka, oraz folwarki Helenówka, Dobropole, Muninów, Marcelówka i Mogiłki a w końcu leśniczówka Dorożów zamiejscowy okręg doręczeń tamt. agencji pocztowej.

Okręgowa Dyrekcja Poczt i telegrafów we Lwowie.

L. 62407/IV. Lwów, dnia 19 czerwca 1922.

Województwu Tarnopol do wiadomości.

Bieniawski w. r.

Województwo tarnopolskie.
Wydział prezydjalny.

L, 5179/pr. Tarnopol, dnia 28 czerwca 1922.

Przeniesienie agencji pocztowej Dupliska oraz zmiana w okręgu doręczeń.

Wszystkim Panom Starostom Województwa tarnopolskiego udzielam do wiadomości.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

Województwo tarnopolskie.
Wydział prezydjalny.

L. 5181/pr. Tarnopol, dnia 28 czerwca 1922.

Exequatur Stanisława Henryka Kieszkowskiego.

Do pp. Starostów Województwa tarnopolskiego.

Odnośnie do reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 21 czerwca 1922 Nr. Pr. 4532 zawiadamiam, że Naczelnik Pansfwa udzielił exequatur Panu Stanisławowi Henrykowi Kieszkowskiemu jako vicekonsulowi Republiki Stanów Zjednoczonych Brazylji na obszar Województw: Krakowskiego, Lwowskiego, Tarnopolskiego i Stanisławowskiego z siedzibą we Lwowie i polecił użyczać mu wszelkiej należytej pomocy przy spełnianiu jego obowiązków.

ODPIS.

Okręgowa Dyrekcja Poczt i Telegrafów we Lwowie.

L. 61680/5239/IV. We Lwowie, dnia 1 czerwca 1922.

Do Województwa w Tarnopolu.

Z dniem 1 lipca 1922 otwiera się składnicę pocztową o rozszerzonym zakresie działania w miejscowości Kujdańce p. Zbaraż.

Za Prezesa:
Tourman w. r. Naczelnik Wydziału.

Województwo Tarnopolskie.
Wydział Prezydjalny.

L. 5239/pr. Tarnopol, dnia 30 czerwca 1922.

Składnica pocztowa w Kujdańcach.

Wszystkim Panom Starostom Województwa Tarnopolskiego do wiadomości.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Prezes Sądu Apelacyjnego w Krakowie
dnia 21 czerwca 1922 Prez. 11/277/22/S. 3 K.

Do Województwa Wydział Prezydjalny w Tarnopolu.

1. W załączeniu 1. przesyłam Województwu odpis rozporządzenia Pana Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 maja 1922 Nr. org. 941/22, na podstawie którego zniesiono sąd powiatowy w Radomyślu wielkim, a wszystkie gminy do tego sądu należące włączono do właściwości terytorjalnej sądu powiatowego w Mielcu.

Województwo proszę o powiadomienie o tem rozporządzeniu podległych Urzędów.

Prezes Sądu Apelacyjnego:
Wolter w. r.

Prezes Sądu Apelacyjnego w Krakowie,
dnia 21 czerwca 1922 Prez. 11.277/22/3.K.

Rozporządzenie

Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 maja 1922 r. Nr. Org. 941/22.

W przedmiocie dyslokacji Sądów powiatowych w powiecie politycznym mieleckim w okręgu Sądu okręgowego w Tarnowie.

Na zasadzie parag. 2. ustawy z dnia 11 czerwca 1862 roku w przedmiocie dyslokacji sądów (Dr. Pr. p. austr. Nr. 59-1868 r.) zarządzam w okręgu Sądu okręgowego w Tarnowie co następuje:

Parag. 1.

Znosi się Sąd powiatowy w Radomyślu wielkim.

Parag. 2.

Włącza się do właściwości terytorjalnej Sądu powiatowego w Mielcu miasto Przecław, oraz gminy i obszary dworskie: Błonie, Broń osuchowski, Czermin, Dąbie, Dąbrówkę Wisłocką, Dulczę Małą, Dulczę Wielką, Górki, Gliny wielkie, Grzybów, Hohenbach, Izbiela, Jamy, Kawęczyn, Kiełków, Łączki Brzeskie, Łysaków, Łysakówek, Otałęża, Partynię, Piątkowice, Podborze ze wsią Zgórsko, Pień, Podole, Przesław, Radomyśl Wielki, Rudę, Rydzów, Surową, Szafranów, Wadowice Dolne, Wadowice Górne, Wampierzów, Wolę Otałaską, Wolę Wadowicką, Wólkę Dulecką, Wylów, Zarówkę, Zdzierzec z Janowicami i Ziempniów.

Parag. 3.

Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 września 1922 roku.

Minister Sprawiedliwości:
(—) **Sobolewski** m. p.

Województwo Tarnopolskie.
Wydział Prezydjalny.

L. 5211/pr. Tarnopol, dnia 3 lipca 1922.

Zniesienie Sądu powiatowego w Radomyślu.

Wszystkim Panom Starostom Województwa Tarnopolskiego udzielam do wiadomości.

Za Wojewodę **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Archiwum Państwowe we Lwowie.

L. 855. Lwów, dnia 30 czerwca 1922.

Do Wydziału prezydjalnego Województwa w Tarnopolu.

Uprasza się o adresowanie pism do „Archiwum Państwowego we Lwowie“, a nie do Archiwum Urzędu Wojewódzkiego, gdyż wskutek tego akta przechodzą przez długi alembik nim dojdą do celu przeznaczenia, a to powoduje znaczne nieraz opóźnienie.

Dyrektor Archiwum Państwowego:
Naczelnik Wydziału Ministerstwa W. R. i O. P.
Barwiński w. r.

Województwo tarnopolskie.
Wydział prezydjalny.

L. 5363/pr. Tarnopol. dnia 6 lipca 1922.

Wszystkim Panom Naczelnikom Wydziałów oraz Panom Starostom Województwa tarnopolskiego

udzielam do wiadomości i zastosowania się.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. BB. 9049. Warszawa, dnia 23 czerwca 1922.

Do Panów Wojewodów i Komisarza Rządu st. miasta Warszawy.

Z chwilą obejmowania przyznanych stref Górnego Śląska przez Władze polskie zostaje zniesiona dotychczasowa kontrola dokumentów w granicznym ruchu osobowym na dawnych odcinkach granicy, a dla obywateli polskich, udających się do polskiej części Górnego Śląska, wystarczającą legitymacją jest dowód osobisty wystawiony przez właściwą Władzę.

Za Ministra: (—) **Pilecki** w. z. Nacz. Wydz.

Województwo tarnopolskie.
Wydział prezydjalny.

L. 5247/pr. Tarnopol, dnia 6 lipca 1922.

W sprawie zniesienia kontroli dokumentów na granicy górnośląskiej.

Wszystkim Panom Starostom Województwa tarnopolskiego do wiadomości.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Dyrekcja Poczty i Telegrafu we Lwowie.

L, 57529/IV. Lwów, dnia 24 czerwca 1922.

Do Województwa w Tarnopolu.

Uruchomienie nieczynnej agencji pocztowej Szczurowice, oraz zmiana okręgu doręczeń.

Z dniem 15 lipca b. r. uruchamia się nieczynną agencję pocztową III. stopnia Szczurowice. Z tego powodu przydziela się gminę Szczurowice do miejscowego, zaś gminy: Pod Dębiną, Grzymałówka, Smarzów, Strzemilcze, Romanówka i Zawidcze, dalej przysiółki: Lasowe, Na Piasku, Podbasowe, Barszczów, Ślusarka, Wygoń, Zabłocie, Kutoczok, Zachałki i Brandarówka, oraz folwark Kempa i leśniczówka na Czuczmanach, do zamiejscowego okręgu doręczeń tej agencji, wykreślając równocześnie wymienione miejscowości z zamiejscowego okręgu doręczeń urzędu pocztowego Leszniów.

Prezydent: **Bieniawski.**

Województwo tarnopolskie.
Wydział prezydjalny.

L. 5475/pr. Tarnopol, dnia 11 lipca 1922.

Uruchomienie nieczynnej agencji pocztowej w Szczurowicach.

Wszystkim pp. Starostom Województwa tarnopolskiego udzielam do wiadomości.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Okólnik Nr. 449.

do P. P. Dyrektorów Departamentów Naczelników Wydziałów, Wojewodów, Białostockiego, Kieleckiego, Krakowskiego, Lubelskiego, Łódzkkiego, Nowogródz-

kiego, Poleskiego, Pomorskiego, Poznańskiego Stanisławowskiego, Warszawskiego, Tarnopolskiego, Wołyńskiego i Kierowników wszystkich podległych mi urzędów w przedmiocie spiesznego załatwiania pism w sprawach gdańskich.

Pan Prezydent Ministrów w Okólniku Nr. 63 z dn. 2 czerwca 1922 r. podał do wiadomości władz centralnych, że pisma w sprawach gdańskich, kierowane przez Prezydjum Rady Ministrów lub bezpośrednio przez Generalnego Komisarza do Ministerstw i urzędów załatwiane są ze znacznem opóźnieniem.

W większości wypadków są to sprawy pilne i ważne, wskutek czego zwłoka w ich załatwianiu wywołuje u władz wolnego miasta Gdańska zarzut opieszałego traktowania spraw gdańskich przez Władze polskie, a tem samem urabia nader niekorzystną opinję o sprawności działania państwowych władz polskich.

Komunikując o powyższem proszę panów:

1. o niezwłóczne sprawdzenie, czy w podwładnym panu urzędzie niema niezałatwionych pism w sprawach gdańskich, jeżeli zaś są — o natychmiastowe ich załatwienie.

2. o polecenie podwładnym urzędnikom traktowania pism w sprawach gdańskich jako pilne oraz baczną w tej mierze nad niemi kontrolę.

Warszawa, dnia 28 czerwca 1922.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

w z. **Ubysz** Dyrektor Departamentu.

Województwo Tarnopolskie
Wydział Prezydjalny.

L. 5523/pr. Tarnopol, dnia 12 lipca 1922.

Spieszne załatwianie pism
w sprawach gdańskich.

Wszystkim P. P. Naczelnikom Wydziałów oraz P. P. Starostom Województwa Tarnopolskiego udzielam do wiadomości i ścisłego zastosowania się.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS:

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. AO. 2212. Warszawa, dnia 27 czerwca 1922 r.

Do Prezydjum Rady Ministrów Wszystkich Ministerstw i Urzędów Centralnych w Warszawie.

Zawiadamiam, że zgodnie z postanowieniami nrt. 8 Ustawy z dnia 8 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. Ustaw Nr. 26 poz. 213) Delegat Rządu dla Ziemi Wileńskiej obejmie z dniem 1 lipca b. r. administrację w powiatach brasławskim, dziśnieńskim, duniłowiczowskim i wilejskim.

Minister: — **A. Kamieński** w. r.

Województwo Tarnopolskie
Wydział Prezydjalny.

L. 5360/pr. Tarnopol, dnia 14 lipca 1922.

Wszystkim P. P. Naczelnikom Wydziałów oraz Starostom Województwa Tarnopolskiego do wiadomości.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. Pr. 3620. Warszawa, dnia 19 czerwca 1922 r.

W sprawie używania określenia „Podpis nieczytelny“ w odpisach pism urzędowych.

Do P. P. Wojewodów, P. Delegata Rządu w Wilnie, P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i do P. Komisarza Rządu w Cieszynie.

Niektóre urzędy administracyjne podają w dziennikach urzędowych do wiadomości podległych sobie organów treść okólników Ministerstwa, ewentualnie innych Ministerstw, łącznie z umieszczunym na oryginale podpisem, podają zamiast brzmienia nazwiska podpisanego urzędnika, adnotację: „podpis nieczytelny“.

Ponieważ powaga organu urzędowego wymaga, aby pod wszelkiemi enuncjacjami urzędowemi, podawanemi do wiadomości drogą przedruku, umieszczone było nazwisko urzędnika, podpisującego akt oryginalny, polecam P. P. wydać odpowiednie zarządzenia, aby na przedrukach tego rodzaju było zawsze podawane nazwisko podpisującego urzędnika.

Równocześnie przypominam punkt 2 pisma okólnikowego Nr. Pr. 76 z dnia 14 stycznia b. r., że podpisy urzędowe, w które zaopatrzona jest korespondencja służbowa, winny być czytelne. O ile zaś podpis urzędnika, mimo powyższe pozostał nieczytelny, należy podać poniżej oryginalnego podpisu wydrukowane na maszynie lub stempelkiem imię i nazwisko podpisującego.

Co się tyczy podpisów na pismach, wychodzących z Ministerstwa, załącza się dla orjentacji spis nazwisk osób, stojących na czele Departamentów względnie Wydziałów,

Równocześnie przesyła Ministerstwo powyższe do Ministerstw, których agendy są zespolone w urzę-

dach wojewódzkich, z prośbą o udzielenie odnośnym Wydziałom Wojewódzkim analogicznych informacji.

Minister:
(—) **Ant. Kamieński** w. r.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Dyrektorzy Departamentów:

Prezydjalnego	Tadeusz Łada
Administracyjnego	Konstanty Lenc
Bezpieczeństwa Publ.	Stefan Urbanowicz
Samorządu	Józef Beck

zastępca Stefan Brzeziński

Departament V. w Poznaniu Kazimierz Boenning zastępca Hilarjusz Ewert Krzemieniecki.

Naczelnicy Wydziałów:

Prezydjalnego	Bolesław Kozłowski
Personalnego	Stefan Dobrowolski
Budżetowego	Tadeusz Makarewicz
Administracyjnego	Tadeusz Koncki
Obywatelstwa	Adolf Rappe
Wojskowego	Andrzej Longchamps-Berier
Karnego	Michał Flatau
Bezpieczeństwa	Józef Kliński
Policji	Jan Jarmołowicz
Prasy	Józef Mankowski
Stowarzyszeń	Aleksander Domański
Samorządu Ziemskiego	Władysław Weissbrod
„ Miejskiego	Rudolf Sikorski
Mieszkaniowego	Stefan Seferowicz
Aprowizacyjnego	Jan Strzelecki

Dla spraw obozów dla internowanych p. o. Naczelnik Wydziału Lucjan Witkowski.

Województwo Tarnopolskie
Wydział Prezydjalny.

L. 5205/pr. Tarnopol, dnia 14 lipca 1922.

Wszystkim P. P. Naczelnikom Wydziałów oraz Starostom Województwa Tarnopolskiego udzielam do wiadomości w ślad okólnika z dnia 26 stycznia 1922 L. 670/pr. i ścisłego zastosowania się.

Personal kancelaryjny należy odpowiednio pouczyć.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski**.

ODPIS.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. AO. 2108. Warszawa, dnia 20 czerwca 1922.

W przedmiocie zaopatrywania pism, wychodzących z Urzędu Wojewódzkiego w własnoręczny podpis osób, do podpisywania tych pism uprawnionych.

Okólnik Nr. 93.

Do P. P. Wojewodów, Pana Delegata Rządu w Wilnie.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, zauważyło, że niektóre pisma wychodzące z Urzędów wojewódzkich (zwłaszcza na obszarze Małopolski) zaopatrzone są nie własnoręcznym podpisem osoby do podpisania uprawnionej, lecz nazwiskiem tejże osoby wyciśniętem stampilką (faksimile).

Gdy art. 33 Rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 14 marca 1921 r. (Dz. Ust. Nr. 39 poz. 234) względnie art. 39 Rozporządzenia wykonawczego Rady Ministrów z dnia 13 XI. 1919 r. (Dz. Ust. Nr. 90 poz. 490) i § 33 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21. III. 1921 r. (Dz. Ust. Nr. 39. poz. 235) postanawia wyraźnie, że wszelkie pisma, wychodzące z urzędu wojewódzkiego, **podpisuje** Wojewoda względnie urzędnicy przez niego upoważnieni, należy uznać stampilowanie nazwiska w miejsce własnoręcznego podpisu na pismach wychodzących z urzędu wojewódzkiego za niedopuszczalne.

Zechce tedy Pan Wojewoda (P. Delegat Rządu) dołożyć starania, aby w przyszłości nie używano stampilowania nazwisk (faksimilii) w miejsce podpisu na pismach, o których mowa wyżej.

L. S.

Minister (—) w. z. **Dunikowski** w. r.

Województwo Tarnopolskie
Wydział Prezydjalny.

L. 5206/pr. Tarnopol, dnia 14 lipca 1922.

Wszystkim PP. Naczelnikom Wydziałów oraz P. Starostom Województwa Tarnopolskiego.

udzielam do wiadomośri i ścisłego zastosowania się.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Okręgowa Dyrekcja Poczt
i Telegrafów we Lwowie.

L. 72987/5610/IV. We Lwowie 13 lipca 1922.

Do Województwa w Tarnopolu.

Z dniem 1 sierpnia br. wchodzi w życie pośrednictwo pocztowe (składnica) o zwykłym zakresie działania w Ihrowicy p. Hłuboczek wielki.

Za Prezesa: **Tournalle**
Naczelnik Wydziału:

Województwo Tarnopolskie
Wydział Prezydjalny.

L. 5854/pr. Tarnopol, dnia 20 lipca 1922.

Składnica pocztowa w Ihrowicy.

Wszystkim Panom Starostom Województwa Tarnopolskiego.

udzielam do wiadomości.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

L. 73674/6078/IV. Lwów, 17 lipca 1922.

Zmiana Okręgu doręczeń.

Z dniem 1 sierpnia br. wyłącza się gminę Romanowe Sioło z zamiejscowego okręgu doręczeń agencji pocztowej Hałuszczyńce i przydziela się ją do zamiejscowego okręgu doręczeń Urzędu pocztowego Zbaraż.

Za Prezesa: **Tournalle** m. p.

Okręgowa Dyrekcja Poczt
i Telegrafów we Lwowie.

L. 73674/IV. Lwów, dnia 17 lipca 1922.

Województwu w Tarnopolu

do wiadomości.

Za Prezesa: **Bieniawski** w. r.

Województwo Tarnopolskie
Wydział Prezydjalny.

L. 5890/pr. Tarnopol, dnia 20 lipca 1922.

Zmiana okręgu doręczeń agencji pocztowej Hałuszczyńce.

Wszystkim Panom Starostom Województwa Tarnopolskiego

udzielam do wiadomości.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. P. O. 7727. Warszawa, dnia 13 lipca 1922.

Do P. P. Wojewodów, Delegata Rządu na Ziemię Wileńską oraz Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Prezydjum Rady Ministrów pismem okólnem z dnia 3 lipca 1922 r. Nr. 10146 zawiadomiło na podstawie relacji Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 18 maja 1922 r. Nr. II. OD. 1509/22, że prawomocnym wyrokiem Senatu Dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym w Poznaniu z dnia 20 stycznia 1922 r. został Podprokurator pomocniczy przy Sądzie Okręgowym w Poznaniu Dr. Marjan Pawlikowski z powodu samowolnego opuszczenia służby uznany winnym występku dyscyplinarnego z paragrafu 1. ust. 1 i 2 7 i 8, ustawy dyscyplinarnej dla urzędników sędziowskich i zasądzony na karę wydalenia z Urzędu.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych komunikuje powyższe, celem ostrzeżenia przed ewentualnem ponownem przyjęciem Dra Pawlikowskiego do służby państwowej.

Za Ministra: (—) **K. Lenz** w. r.
Dyrektor Departamentu.

L. S.

Województwo Tarnopolskie.
Wydział Prezydjalny.

L. 5924/pr. Tarnopol, dnia 20 lipca 1922.

Dr. Marjan Pawlikowski b. podprokurator pomocniczy przy Sądzie apelacyjnym w Poznaniu nieprzyjmowanie do służby.

Wszystkim Panom Naczelnikom Wydziałów oraz wszystkim Panom Starostom Województwa Tarnopolskiego

udzielam do wiadomości i zastosowania się.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Okólnik Nr. 454.

do pp. Dyrektorów Departamentów, Naczelników Wydziałów, Wojewodów: Białostockiego, Kieleckiego, Krakowskiego, Lubelskiego, Lwowskiego, Łódzkiego, Nowogrodzkiego, Poleskiego, Pomorskiego, Poznańskiego, Stanisławowskiego, Tarnopolskiego, Warszawskiego i Wołyńskiego i Kierowników podległych Ministerstwu Urzędów w przedmiocie uprawnień zwalnianych z wojsk polskich chorążych przy obsadzaniu stanowisk państwowej służby cywilnej.

Na posiedzeniu w dniu 17 stycznia 1921 r. Rada Ministrów powzięła uchwałę wzywającą Ministerstwa, by przy obsadzaniu posad w pewnych kategorjach czynności przy równych kwalifikacjach kandydatów, dawano zasadniczo pierwszeństwo byłym podoficerom zawodowym oraz byłym majstrom wojskowym.

Obecnie na posiedzeniu w dniu 10 maja 1922 r. Rada Ministrów postanowiła uchwałę powyższą rozciągnąć na **wysłużonych chorążych Wojsk Polskich** którzy przed uzyskaniem stopnia chorążego byli podoficerami zawodowymi względnie majstrami wojskowymi.

Powołując się na okólniki Ministerstwa Nr. 273/Dz. Urz. M. R. i D. P. Nr. 6 z 1921 r. i Nr. 437 z dnia 7. czerwca 1922 r. proszę Panów o ściste zastosowanie się do rzeczonych uchwał Rady Ministrów przy przyjmowaniu pracowników do służby państwowej w zakresie Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Panstwowych.

Warszawa, dnia 7 lipca 1922 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) wz. **Ubysz** w. r.
W. R. Dyrektor Departamentu:

Wolewództwo Tarnopolskie
Wydział Prezydjalny.

L. 5754/pr. Tarnopol, dnia 21 lipca 1922.

Uprawnienia chorążych W. P.

Wszystkim **PP.** Naczelnikom Wydziałów Województwa Tarnopolskiego Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych w Tarnopolu, Wszystkim P. P. Starostom Województwa Tarnopolskiego

w ślad reskryptu z dnia 9 maja 1922 L. 3502/pr. (Dziennik Urzędowy Nr. 6.) przesyłam do wiadomości.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

L. 5693/pr. Tarnopol, dnia 22 lipca 1922.

REGULAMIN

dla Wojewódzkich Wydziałów Pracy i Opieki Społecznej w b. zaborze austrjackim.

Na podstawie końcowego ustępu § 11 Rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych Monitor Polski Nr. 136 z dnia 19 czerwca 1922 w przedmiocie instrukcji dla Wydziałów Pracy i Opieki Społecznej w Urzędach Wojewódzkich b. zaboru austrjackiego, ustalam dla Wojewódzkich Wydziałów Pracy i Opieki Spocznej b. zaboru austrjackiego regulamin następujący:

Art. 1.

Wydział Pracy i Opieki Społecznej poza opracowaniem wniosków w sprawach personalnych, budżetowo-gospodarczych, dotyczących samego Wydziału, ma nsstępujące zadania.

1) W zakresie Działu Pracy.

a) Administracja i inspekcja Państwowych Urzędów Pośrednictwa Pracy i Opieki nad Wychodźcami.

b) Clearing i sprawozdania z rynku pracy na terytorjum Województwa,

c) Nadzór nad zarobkowem i współdzielczem pośrednictwem pracy,

d) Kierownictwo organizowania i wykonywania porady zawodowej,

e) Walka z bezrobociem,

f) Wykonywanie poleceń Głównego Urzędu Emigracyjnego w zakresie emigracji i Opieki nad uchodźcami.

2) W zakresie Opieki Społecznej.

a) Opieka nad dziećmi i młodzieżą, zwłaszcza nad sierotami, półsierotami, zaniedbanemi, opuszczonemi, przestępnemi oraz zagrożonemi przez wpływ złego otoczenia,

b) Ochrona macierzyństwa,

c) Opieka nad starcami, inwalidami, kalekami, nieuleczalnie chorymi, upośledzonymi umysłowo i wogóle nad niezdolnymi do pracy,

d) Opieka nad bezdomnymi, ofiarami wojny i szczególnie ciężko poszkodowanymi,

e) Opieka nad więźniami,

f) Walka z żebractwem, włóczęgostwem, nierządem i alkoholizmem,

g) Popieranie stowarzyszeń i związków o charakterze wzajemnej pomocy,

h) Współdziałanie w sprawach osiedleńczych.

3) W zakresie Ubezpieczeń Społecznych.

a) Orzecznictwo w sprawach ubezpieczenia na wypadek choroby w zakresie przewidzianym ustawą z dnia 19 maja 1920 (Dz. U. Rz. P. Nr. 44 p. 272).

b) Orzecznictwo w sprawach ubezpieczenia robotników od wypadków w zakresie przewidzianym ustawą z dnia 28 grudnia 1887 (austr. Dz. Ust. Nr. 1 z r. 1888), ustawa z dnia 29 kwietnia 1912 (austr. Dz. Ust. Nr. 96) ustawa z dnia 21 sierpnia 1917 (austr. Dz. Ust. Nr. 363) i ustawa z 7 lipca 1921 (Dz. U. Rz. P. Nr. 65. poz. 413).

c) Orzecznictwo w sprawach ubezpieczenia pensyjnego funkcjonarjuszów w służbie prywatnej i niektórych funkcjonarjuszów w służbie publicznej w zakresie przewidzianym ustawą z dnia 16 grudnia 1906 (austr. Dz. Ust. Nr. 1. z r. 1907). rozporządzeniem cesarskiem z dnia 25 czerwca 1914 (austr. Dz. Ust. Nr. 138) i ustawą z dnia 10 czerwca 1921 (Dz. U. Rz. P. Nr, 69, poz 370).

d) Nadto Wydział Pracy i Opieki Społecznej Województwa we Lwowie sprawuje nadzór państwowy nad Zakładem Ubezpieczenia robotników od wypadków we Lwowie po myśli § 48 ustawy z dnia 28 grudnia 1887 (austr. Dz. Ust. Nr. 1 z r. 1888) i nad Zakładem Pensyjnym dla funcjonarjuszy we Lwowie w myśl § 78 ustawy z dnia 16 grudnia 1906 (austr. Dz. Ust. Nr. 1 z r. 1907).

Art. 2.

W wykonaniu zadań objętych p. 1. art. 1. t. j. w dziale pracy, Wydział Pracy i Opieki Społecznej wypełnia następujące czynności:

1) Wykonywa nadzór nad działalnością Państwowych Urzędów Pośrednictwa Pracy na terytorjum Województwa.

2) Opracowuje wnioski i opinje w sprawach preliminarzy budżetowych poszczególnych państwowych Urzędów Pośrednictwa Pracy przed skierowaniem tych wniosków i opinji do Wydziału Budżetowo-Gospodarczego Województwa.

3) Opracowuje wnioski do Wojewody o potrzebie asygnowań.

4) Sprawdza prawidłowość i celowość wydatków państwowych Urzędów Pośrednictwa Pracy przed skierowaniem sprawozdań kasowych do Wydziału Budżetowo-Gospodarczego.

5) Zestawia inwentarze Państwowych Urzędów Pośrednictwa Pracy na terytorjum Województwa, oraz wykonywa nadzór nad prowadzeniem inwentaryzacji w Państwowych Urzędach Pośrednictwa Pracy.

6) Występuje do Wojewody z wnioskami i opinjami w sprawach przyjmowania, awansowania i zwalniania urzędników tych stopni służbowych, których przyjmowanie, awansowanie i zwalnianie nie zostało zastrzeżone dla Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej oraz wydaje na życzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej opinje w sprawach awansowania i zwalniania urzędników wyższych poczynając oo VII stopnia służbowego.

7) Opracowuje wnioski do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej o tworzeniu lub kasowaniu poszczególnych P. U. P. P. oraz o przenoszeniu ich siedzib z jednej miejscowości do drugiej.

8) Reguluje popyt i podaż pracy w granicach Województwa oraz nadzoruje wykonywanie przez P. U. P. P. ogólno państwowego clearingu zgodnie z poleceniami i rozporządzeniami Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

9) Opracowuje wnioski do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej tyczące się emigracji, wychodźctwa sezonowego, oraz nadzoruje wykonywanie przez P. U. P. P. zarządzeń Ministerstwa w przedmiocie angażowania robotników do zagranicznych pracodawców.

10) Otrzymuje od P. U. P. P. odpisy wszelkich sprawozdań clearingowych i statystycznych i opracowuje te dane odpowiednio do potrzeb Województwa; przestrzega terminowego sporządzenia sprawozdań przez P. U. P. P. i przeprowadza kontrolę sumiennego zbierania i opracowywania przez P. U. P. P. danych.

11) Prowadzi ewidencję zarobkowych oraz społecznych biur pośrednictwa pracy.

12) Wydaje opinje w sprawach udzielania koncesji na prowadzenie zarobkowych biur pośrednictwa pracy.

13) Zbiere przez P. U. P. P. informacje o działalności społecznych biur pośrednictwa pracy oraz Związków Zawodowych na polu pośrednictwa pracy.

14) Koordynuje akcję pośrednictwa pracy, prowadzoną przez P. U. P. P. oraz przez organizacje zawodowe pracowników i pracodawców i organizacje społeczne na zasadach, wskazanych przez Min. Pracy i Opieki Społ.

15) Organizuje przy P. U. P. P. na terenie Województwa poradnie zawodowe zgodnie z instrukcjami i poleconiami Min. Pracy i Opieki Społ.

16) Propaguje akcję porady zawodowej wśród społeczeństwa zwłaszcza zaś młodzieży, oraz przeprowadza na terenie Województwa potrzebne banania, dotyczące tejże akcji.

17) Koordynuje działalność wszelkibh instytucji uprawniających poradę zawodową.

18) Bada wszelkie przejawy bezrobocia i jego przyczyny, oraz wykonywa nadzór nad odnośną działalnością P. U. P. P.

19) Inicjuje i przedsiębierze środki, zmierzające do zapobiegania lub łagodzenia bezrobocia, oraz opracowuje odnośne wnioski do Min. Pracy i Opieki Społecznej, zwłaszcza inicjuje i popiera wszelkiego rodzaju roboty mające dać zatrudnienia bezrobotnym.

20) Współdziała oraz ułatwia współdziałanie P. U. P. P. w powyższym zakresie z instytucjami państwowymi, komunalnemi i prywatnymi zwłaszcza z organami Min. Robót Publ.

21) Wykonywa inne czynności urzędowe z zakresu pracy, przekazane Urzędom Wojewódzkim przez odnośne ustawy, rozporządzenia wykonawcze i zarządzenia Min. Pracy i Opieki Społ.

Art. 3.

Jako wyjątek z zasady wyrażonej w § 10 rozporządzenia z 19 czerwce br. raporty clearingowe oraz raporty statystyczne nadsyłane będą do Ministerstwa i Pracy i Opieki Społecznej, odpisy zaś tych raportów będą przesyłane do Wojewódzkiego Wydziału Pracy i Opieki Społecznej, również Min. Pracy i Opieki Społecznej będzie kierować pisma w sprawach sprawozdań i clearingu wprost do P. U. P. P. (odpisy tych pism do Woj. Wydz. Pr. i Op. Sp.).

Art. 4.

W wykonaniu zadań objętych p. 2 art. 1 niniejszego regulaminu w dziale opieki społecznej — Wojewódzki Wydział Pracy i Opieki Społecznej wypełnia następujące czynności:

1) wykonywa w dziale Opieki Społecznej w stosunku do Urzędów Państwowych Opieki Społecznej i państwowych instytucji opieki społecznej wszystkie te czynności rządowe, jakie są wymienione w punktach

od 1 do 7 włącznie art. 2 tego regulaminu dla działu pracy.

2) wykonywa nadzór nad wykonywaniem obowiązków opieki społecznej przez właściwe związki komunalne.

3) Organizuje Powiatowe i Miejskie Komisje Opieki Społecznej na zasadach przez Ministerstwo ustalonych, czuwa nad działalnością i koordynuje tę działalność na terenie Województwa.

4) Wykonywa nadzór nad zarządami państwowych zakładów opieki społecznej na terenie Województwa.

5) Opinjuje i występuje z wnioskami w sprawach preliminarzy budżetowych przedstawianych przez Starostwa, względnie Powiatowe i Miejskie Komisje Opieki Społecznej.

6) Subwencjonuje w granicach budżetu z funduszów na ten cel przeznaczonych instytucje opiekuńcze, przyznaje zapomogi i inne formy pomocy osobom, uprawnionym do pomocy państwowej w drodze odpowiednich przepisów prawnych i decyzji Ministra Pracy i Opieki Społecznej (np. inwalidzi cywilni i osoby pozostałe po nich, pokrzywdzeni przez państwa zaborcze za swe przekonania polityczne i religijne).

7) Sprawdza rachunki z udzielonych subwencji, wygotowywa sprawozdania kwartalne i przesyła te sprawozdania do Min. w formie, nadającej się do przedstawienia Izbie Kontroli Państwa.

8) Prowadzi ewidencję wszystkich instytucji opiekuńczych na terenie Województwa.

9) Dąży do skoordynowania działalności państwowej opiekukczej, komunalnej i instytucji społecznych na terenie Wojew.

10) Gromadzi statystyczne dane w poszczególnych działach opieki.

11) Wydaje opinje w sprawach legalizacji i działalności stowarzyszeń, związków i instytucji społeczno-opiekuńczych.

12) Wydaje opinje i wnioski w sprawie zatwierdzania i ukonstytuowania fundacji, darowizn i zapisów na cele dobroczynne i społeczno-opiekuńcze.

13) Czuwa nad należytym i właściwym wypełnianiem fundacji darowizn i zapisów dobroczynnych i opiekuńczych,

14) Popiera słabe ekonomiczne stowarzyszenia i związki o charakterze wzajemnej pomocy, jako to: domy ludowe, kluby, kooperatywy pracownicze i td.

15) Wykonywa wszelkie akta opieki społecznej nad inwalidami wojennymi w granicach przekazanych Urzędom Wojewódzkim przez odnośne ustawy, rozporządzenia, postanowienia Ministerstwa wykonawcze.

16) Prowadzi ewidencję nieszczęść żywiołowych (pożary, powodzie), udziela poszkodowanym doraźnej pomocy, współdziała z Dyrekcją Odbudowy w pomocy w odbudowaniu zniszczonych siedzib.

17) Wykonywa czynności urzędowe z zakresu opieki społecznej przekazane Urzędom Wojew. przez odnośne ustawy, rozporządzenia wykonawcze i zarządzenia Min. Pracy i Opieki Społ.

Art. 5.

W wykonaniu zadań objętych p. 3 art. 1 niniejszego regulaminu w dziale Ubezpieczeń społecznych, Wojew. Wydział Pracy i Opieki Społ. wypełnia następujące czynności:

1) Zarządza przez władze polityczne pierwszej instancji dochodzenia w sprawie wyjaśnienia zarzutów i rekursów, wnoszonych do Województwa przeciw orzeczeniom Zakładu Pensyjnego dla funkcjonarjuszów Zakładu Ubezpieczenia robotników od wypadków i przeciw orzeczeniom niższych instancji w sprawach ubezpieczenia na wypadek choroby.

2) Orzeka w sprawach okreslonych w art. 1 p. 3 niniejszego regulaminu.

3) Wykonywa inne czynności urzędowe z zakresu ubezpieczeń społecznych, przekazane Urzędom Wojewódzkim przez odnośne ustawy rozporządzenia wykonawcze i zarządzenia Min. Pracy i Opieki Społ.

4) Bierze udział przcz Delegata, zatwierdzonego przez Min. Pracy i Opieki Społecznej, w posiedzeniach władz samorządowych Zakładu Pensyjnego i Zakładu Ubezpieczenia robotników od wypadków.

Art. 6.

Wydział Pracy i Opieki Społecznej niema ograniczać się jedynie do załatwiania pism, które otrzymuje, a z urzędu obowiązany jest czuwać nad prawidłowem ukształtowaniem się życia społecznego w zakresie agend do kompetencji Wydziału Pracy i Opieki Społecznej należących, powinien dokładnie poznać panujące w tym zakresie stosunki w okręgu terytorjalnym Wojew., powinien bądź drogą pisemną, bądź w miarę potrzeby drogą zbadania na miejscu, starać się o usunięcie niewłaściwości i skierowania spraw na właściwe tory, winien w razie potrzeby występować z inicjatywą lub poparciem działalności i zamierzeń władz i urzędów państwowych, samorządowych, związków i organizacji społecznych.

Minister: (—) **Darowski.**

ODPIS.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. P. O.-7276. Warszawa, dnia lipca 1922.

Do P. P. Wojewodów, P. Delegata Rządu w Wilnie i P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Stefan Dąmbski prow. urzędnik VIII. st. sł. Urzędu Wojewódzkiego Wołyńskiego w Łucku został zwolniony ze służby z dniem 30 czerwca b. r. z powodu samowolnego opuszczenia służby. Ciąży prócz tego na nim zarzut o sprzeniewierzenie sumy Mkp. 40.000. Sprawa Dąbskiego została przekazana Prokuratorowi przy Sądzie Okręgowym w Łucku.

Zawiadamiając o powyższem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych ostrzega przed przyjęciem Dąmbskiego do służby państwowej.

Za Ministra:

(—) **T. Łada** w. r. Dyrektor Departamentu.

Województwo Tarnopolskie.
Wydział Prezydjalny.

L. 5570/pr. Tarnopol, dnia 22 lipca 1922.

Stefan Dąmbski, prow. urzędnik VIII. st. sł. — nieprzyjmowanie do służby państwowej.

Wszystkim **P. P.** Starostom Województwa Tarnopolskiego udzielam do wiadomości.

Za Wojewodę: Jaworczykowski w. r.

ODPIS.

Nr. 3652 A.

Urząd Wojewódzki Nowogródzki, dn. 12 czerwca 1922.

Wajsenberg — niestawiennictwo do poboru.

Wszystkim Panom Wojewodom i Panu Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę.

Szloma Wajsenberg ze Słonina, urodzony w roku 1899 dotychczas nie stawał przed Komisję poborową.

Waisenberg rzekomo przed 2 miesiącami zbiegł za granicę.

Województwo Tarnopolskie.

L. 25131/1/1. Tarnopol, dnia 24 czerwca 1922.

Wajsenberg — niestawiennictwo do poboru.

Panu Staroście (wszystkim) do zarządzenia śledzenia i sprawozdania w razie dodatniego wyniku.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 14119/1/3. Tarnopol, dnia 28 czerwca 1922.

Udzielanie ślubów bez zezwolenia Władzy wojskowej.

Okólnik

do wszystkich Panów Starostów Województwa Tarnopolskiego.

Dowództwo Okręgu Korpuśnego VI. we Lwowie zawiadomiło mię o trzech wypadkach udzielenia w ostatnich miesiącach przez księży w tutejszym okręgu administracyjnym ślubu małżeńskiego osobom, które nie wykazały się potrzebnem do zawarcia przez nich związku małżeńskiego zezwoleniem Władz wojskowych.

Stwierdziwszy z ubolewaniem we wszystkich wypadkach winę odnośnych księży, polecam Panu Staroście wydać bezzwłocznie odpowiednie zarządzenie, aby tego rodzaju wypadki więcej w przyszłości się nie zdarzyły, a w szczególności przypomnieć wszystkim rz. kat. Urzędom parafialnym przepis §. 78 p. u. o., według którego nie wolno duszpasterzowi dać ślubu osobom, wymienionym w §. 54. p. u. o. dopóty, dopóki nie wykażą się zezwoleniem Władzy wojskowej.

Zarazem należy przypomnieć wspomianym Urzędom, które osoby według obowiązujących przepisów wojskowych potrzebują do zawarcia związku małżeńskiego wspomnianego wyżej zezwolenia.

Przy tem zwracam uwagę Pana Starosty, że ślub dany przez duszpasterza wbrew postanowieniom §. 78. p. u. o. stanowi istotę przekroczenia policyjnego, a dochodzenie i karanie za tego rodzaju przekroczenia należy do kompetencji władzy politycznej.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

ODPIS.

Starostwo Stołpeckie
Referat administracyjny

dnia 26/VI 1922 Nr. 4285/II.

Wykaz uchylających się od poboru wojskowego.

Do Urzędu Wojewódzkiego w Nowogródku.

Podając poniżej wykaz uchylających się od poboru wojskowego, uprasza się Urząd Wojewódzki o zarządzenie poszukiwań niżej wymienionych i dostarczenie do tut. Starostwa.

1) Rubinstein Szemel s. Chaskela i Gieni z Iwańca rocz. 1899,

2) Tunik Mendel s. Jankiela i Chasi ze Stołpców rocz. 1900,

3) Szupujko Frańciszek s. Felicjana i Malwiny ze Stołpców rocz. 1900,

4) Kanował Józef s. Wiktora i Anny gm. Rubieżowicze rocz. 1900 (bandyta).

(—) nieczytelny.
Starosta **Stołpecki.**

Województwo tarnopolskie.

L. 28206/I/1. Tarnopol, dnia 21 lipca 1922.

Poszukiwanie uchylających się od poboru.

Panu Staroście (wszystkim)

Wskutek pisma Województwa Nowogródzkiego z dnia 6 lipca 1922 L. 4283 z poleceniem zarządzenia śledzenia a na wypadek ujęcia, odstawienia ich do Starostwa Stołpeckiego, przy równoczesnem zawiadomieniu tut. Województwa.

Wojewoda w. z. **Jaworczykowski** w. r.

Województwo Tarnopolskie

Ł. 25609/III/2. Tarnopol, dnia 27 lipca 1922.

Wyjaśnienia co do stosowania nowych przepisów o opłatach stemplowych.

Do wszystkich Starostw, Wydziałów Rad powiatowych tudzież Zarządów i Zwierzchności gmin tarnopolskiego Okręgu Wojewódzkiego.

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 26 maja 1922 Nr. 38 poz. 319 ogłoszone zostały nowe przepisy w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych, wydane drogą rozporządzenia na podstawie ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 roku.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 16 czerwca 1922 Nr. Pr. B. 3519 podaje się następujące dodatkowe wyjaśnienia zawarte w okólniku Min. Skarbu z dnia 23 maja 1922 L. D. O. 2036/I o ile dotyczą one zakresu mocy obowiązującej powyższych przepisów na obszarze b. zaboru austrjackiego, do ścisłego zastosowania się:

„Przepisy te (zawierające w szczególności powtórzenie odpowiednich postanowień powołanej ustawy z dnia 7 kwietnia br.) wstępują w miejsce wszystkich dotychczasowych norm ustawowych i wykonawczych, dotyczących opłat stemplowych od podań, wnoszonych do władz i urzędów administracyjnych, załączników do takich podań, oraz od świadectw, wydawanych przez władze i urzędy administracyjne. W szczególności po wejściu w życie powołanych „przepisów" nie będą stosowane odpowiednie przepisy austrjackiej ustawy należytościowej. Nowe przepisy normują odnośne przedmioty jednolicie dla całego obszaru Rzeczypospolitej i w sposób wyczerpujący. Dla zapoznania się z całokształtem postanowien o opłatach stemplowych od podań, załączników i świadectw urzędowych wystarcza zatem przeczytanie powołanych „przepisów", a nie jest w tym celu potrzebne czytanie ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 roku, ani rozporządzenia poprzedzającego „przepisy" ujętego w ustępy oznaczone liczbami I. do IV.), ani cytat., wydrukowanych petitem w nawiasach, poprzedzających poszczególne paragrafy „przepisów". Owo bowiem rozporządzenie wstępne oraz wspomniane cytaty w nawiasach mają na celu jedynie uzasadnienie legalności „przepisów", a znajomość ich wcale nie jest potrzebna tym, którzy chcą poprzestać na zapoznaniu się z prawem obowiązującem.

Na obszarze b. zaboru austrjackiego i rosyjskiego „przepisy" wchodzą w życie w całości w miesiąc po ogłoszeniu.

W szczególności zwraca się uwagę na następujące najważniejsze zmiany przepisów dotychczasowych:

b) co do b. dzielnicy austrjackiej:

1) Nowe przepisy wprowadzają prawo ubogich dla zakresu opłat stemplowych od podań i świadectw urzędowych. Załatwienie podania lub wydanie świadectwa urzędowego może nastąpić mimo nieuiszczenia opłaty, jeśli petent złożył świadectwo ubóstwa, a urząd uznał złożony dowód ubóstwa za dostateczny. Urząd ma jednak w takich przypadkach zostawić w aktach notatkę, uzasadniającą dokonanie czynności urzędowej, mimo nieuiszczenia opłaty (punkt 5 §: 7 i 16, punkt 10 §: 21 i 24).

2) jeśli podanie napisane jest na dwu lub więcej arkuszach, albo jeśli wniesiono podanie w kilku egzemplarzach, jak również gdy są załączniki, nie należy stemplować poszczególnych arkuszy ani dalszych egzemplarzy lub załączników, lecz na pierwszej stronicy pierwszego egzemplarza podania nakleić marki stemplowe, których wartość równa się sumie opłat, należących się od wszystkich arkuszy i wszystkich egzemplarzy oraz od wszystkich załączników (§ 10).

3) Celem uiszczenia opłaty od podania, wniesionego w drodze telegraficznej, ma petent nakleić znaczki stemplowe odpowiedniej wartości na blankiecie mieszczacym telegram (§ 13). Odpada zatem postępowanie, unormowane rozporządzeniem z dnia 9 stycznia 1869 r. Dz. p. p. Nr. 8.

4) §§ 14, 18. zawierające postanowienia materjalne i formalne o podaniach podlegających opłacie, od których opłaty nie uiszczono (lub od których uiszczono ją niedostatecznie), nie różnią się istotnie od obowiązujących dotychczas odpowiednich przepisów austrjackich, ale różnią się bardzo od błędnej praktyki, jaka już przed wielu laty zakorzeniła się w urzedach b. zaboru austrjackiego. Praktyka ta polegała na tem, że funkcjonarjusz kancelaryjny (zajęty w biurze podawczem lub w registraturze), przez którego ręce przechodziło podanie nieostemplowane, zanim doszło do rąk urzędnika, któremu było poruczone załatwienie „nocjonował" podanie t. j. przesyłał władzy skarbowej doniesienie, zwane „opisem urzędowym" i umieszczał odpowiednią uwagę na podaniu. Urzędnik, któremu było poruczone załatwienie, otrzymawszy podanie, zaopatrzone w uwagę o „nocjonowaniu", znajdował się

wobec faktu dokonanego i przechodził do porządku dziennego nad § 81 ustawy należytościowej. (Paragraf ten postanawia, że podanie nieostemplowane ma być złożone do aktów, a tylko wyjątkowo ma być załatwione: mianowicie, gdy petent odmówił ostemplowania, mimo, że funkcjonarjusz przyjmujący podanie wezwał go do dostarczenia znaczków stemplowych, lub gdy urząd do którego podanie wniesiono, uznał, że należy je załatwić ze względów publicznych, lub ze względu na niebezpieczeństwo grożące petentowi w razie niezałatwienia. decyzja była zatem zastrzeżona urzędowi, do którego weszło podanie, a wcale nie była przewidziana ingerencja funkcjonarjuszów kancelaryjnych). Z czasem ten przepis §-u 81 poszedł w zapomnienie.

Powyższa praktyka musi bezzwłocznie ustać, z dniem wejścia w życie nowych przepisów ustaje „nocjonowanie“ podań oraz wymierzanie przez władze skarbowe opłat od podań, jak również kar za nieuiszczenie tych opłat. Jedyną karą będzie pozostawienie podania bez biegu aż do dostarczenia opłaty (§14).

Ze stanowiska publiczności, wnoszącej podania, nowe przepisy za łagodniejsze, niż § 81, gdyż w razie załatwienia podania ze względów publicznych (§ 15) nie pobiera się nawet opłaty pojedynczej, a w innych przypadkach nie poprzestaje się na prostem złożeniu do akt, lecz wzywa się petenta do dostarczenia opłaty (§§ 17 i 18), a zatem zwraca się jego uwagę na to, że przyczyną niezałatwienia jest brak stempla.

c) Co do obu dzielnic (b. rosyjskiej i b. astrjackiej i

Opłatę od załączników oblicza się według ilości załączników, a nie według ilości arkuszy (pozycja taryfowa 9, kolumna 3).

2) Co do podań o zezwolenie na wykonywanie czynności zarobkowych odróżnia nowa taryfa przedsiębiorstwa trwałe od poszczególnych czynności zarobkowych. Co do przedsiębiorstw trwałych (poz. 3 lit. a) opłata wynosi zawsze 3000 marek bez względu na to, jakiego rodzaju władza państwowa powołana jest w przypadku poszczególnym do udzielenia koncesji, oraz czy przepisy uzależniające wykonanie pewnego przedsiębiorstwa od uprzedniego uzyskania koncesji, mieszczą się w ustawie „przemysłowej“ czy w jakiejkolwiek innej, również nie zależy ta opłata od okoliczności, czy załatwienie podania wymaga oględzin na miejscu, gdyż moment ten ma znaczenie tylko przy podaniach wymienionych w pozycji 4. Opłata zaś w wysokości 500 Mk., przewidziana w pozycji 5, dotyczy tylko podań o zezwolenie na wykonanie poszczególnych czynności zarobkowych.

III. § 27 „Przepisów“ dotyczy również takich podań, wnoszonych do władz i urzędów samorządowych, których załatwienie ostateczne zastrzeżone jest władzy państwowej.

Interpretacja taka nie tylko odpowiada wyraźnemu brzmieniu punktu 6 artykułu I ustawy z dnia 7 kwietnia br., lecz niewątpliwie jest też zgodna z intencją ustawodawcy. O ileby mianowicie pewien związek samorządowy ustanowił na rzecz swoją opłaty od podań, to pobieranie wyjątkowe opłat na rzecz Państwa przy podaniach, których załatwienie ostateczne jest zastrzeżone władzy panstwowej, utrudniałoby publiczności orjentację. Nadto trzeba uwzględnić, że przy podaniach takich również władza samorządowa wykonywa zazwyczaj szereg czynności urzędowych, zarówno przed przesłaniem sprawy władzy państwowej, jak po nadejściu decyzji ostatecznej, że zatem związkowi samorządowemu należy się słusznie wynagrodzenie za te czynności; pobieranie zaś w przypadkach takich dwóch opłat tj. zarówno państwowej jak samorządowej, nie tylko utrudniałoby jeszcze bardziej orjentację, lecz byłoby także niesprawiedliwością w porównaniu z podaniami, których załatwienie wymaga współdziałania kilku urzędów, wyłącznie państwowych.

Wywody powyższe dotyczą oczywiście tylko takich podań, których wniesienie do urzędu samorządowego jest czynnością prawidłową, uzasadnioną według właściwych przepisów. O ileby natomiast urząd samorządowy wogóle nie był właściwy, to winien zwrócić podanie petentowi i spowodować w ten sposób ponowne wniesienie podania do władzy państwowej za uiszczeniem opłaty na rzecz Państwa.

IV. Dosłownie stosowanie zasady, wypowiedzianej w § 14 nowych „Przepisów“ mogłoby nieraz doprow dzić do wyników niepożądanych bądź ze stanowiska publicznego, bądź ze względu na interes petenta.

Interes publiczny uwzględnia § 15. Należy jednak czuwać nad tem, aby stosowanie tego paragrafu nie odbywało się nigdy lekkomyślnie, lecz zawsze po dokładnem rozważeniu zachodzących okoliczności oraz aby ściśle przestrzegano przepisu, zawartego w ustępie drugim § 16.

O ile wnioski, zawarte w podaniu nieostemplowanem (lub niedostatecznie ostemplowanem) w części mają znaczenie publiczne, w części zaś mieszczą się w sferze interesów prywatnych petenta, należy przedewszystkiem wystosować wezwanie, określone w § 17 i dopiero w razie bezskuteczności takiego wezwania, załatwić sprawę, jednak tylko o tyle, ile tego wymaga interes. Jeśliby zwłoka groziła niebezpieczeństwem, to oczywiście należy sprawę załatwić niezwłocznie.

Co się tyczy uwzględnienia interesów petenta, który wniósł podanie nieostemplowane, lub niedostatecznie ostemplowane, należy trzymać się zasad następujących:

W przypadkach takich nie należy zasadniczo przedsiębrać żadnych czynności urzędowych, zmierzających do załatwienia podania, zanim petent uczyni zadość wezwaniu w przedmiocie dodatkowego uiszczenia opłaty. Ponieważ jednak w myśl intencji ustawodawcy dopiero odmówienie odpowiedzi należy uważać za „pozostawienie podania bez biegu“, przeto w wypadkach, w których wstrzymanie załatwienia groziłoby niebezpieczeństwem niemożności załatwienia przychylnego, dopuszczalne są wyjątki od powyższej reguły. W takich razach wolno wydać zarządzenie tymczasowe — oczywiście z równoczesnem wystosowaniem zawiadomienia w myśl § 17; odpowiedź jednak stanowcza na podanie czyli właściwe „załatwienie podania“

może nastąpić dopiero i tylko w razie uiszczenia opłaty. Załatwienie tymczasowe mimo nieuiszczenia lub niedostatecznego uiszczenia opłaty urząd winien umotywować.

V. Druków (w formie kart pocztowych), przewidzianych w § 17 dostarczać będzie bezpłatnie Ministerstwo Skarbu jednak tylko władzom centralnym. Władze zaś te zaopatrzą także organa podwładne.

Co się zaś tyczy specjalnie zakresu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych należy pamiętać:

1) § 27 „Przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od swiadectw urzędowych", zwalniający od opłat podania wnoszone do władz i urzędów samorządowych oraz świadectwa wydawane przez te władze i urzędy, jest — o ile chodzi o gminy i powiatowe związki komunalne — nowością dla b. dzielnicy austrjackiej. Zwraca się więc specjalnie na powołany przepis uwagę urzędów gminnych i Wydziałów powiatowych.

§ 27 nie dotyczy oczywiście Tymczasowego Wydziału Samorządowego, który jest urzędem państwowym.

2) Zwolnienie podań i swiadectw, wymienionych w § 27 od opłat na rzecz Państwa stwarza możliwość pobierania opłat analogicznych przez ciała samorządne.

Karty łowieckie podlegaó będą opłacie stemplowej w wysokości 200 marek.

Opłata stemplowa od wyciągów metrykalnych zóstałą podwyższona na 50 Mk. (punkt 1 artykułu 2 ustawy z dnia 7 kwietnia br.

Nowa ustawa normuje jedynie wysokość opłaty stemplowej od wyciągów metrykalnych. Natomiast wszelkie inne zasady, obowiązujące obecnie w przedmiocie opłat stemplowych od metryk, pozostają w mocy; w szczególności nie uległy zmianie przepisy, zwalniające od opłat niektóre rodzaje metryk.

VI. Ten sam numer Dziennika Ustaw, w którym ogłoszone są „Przepisy" w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych, zawiera również rozporządzenie „w przedmiocie opłat stemplowych od pełnomocnictw. Także to rozporządzenie normuje odnośny przedmiot w sposób jednolity i wchodzi w życie w miesiąc po ogłoszeniu na całym obszarze Rzeczypospolitej.

VII. W myśl klauzuli generalnej, zawartej w ustępie drugim art. 3 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. „w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stemplowych" najniższa stawka stałych opłat stemplowych z wyjątkiem tylko opłat od czeków — wynosić będzie 20 mk.

Przepis ten wchodzi w życie w miesiąc po ogłoszeniu ustawy.

VIII. Dla b. dzielnicy austrjackiej ma wreszcie znaczenie art. 5 powołanej ustawy z dnia 7 kwietnia br., w myśl którego należytości skalowe muszą być uiszczone znaczkami stemplowemi, jeśli nie przekraczają 3000 marek.

Wojewoda: w. z. **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS:

Opinja prof. mag. Stanisława Królikowskiego w sprawie kastracji metodą tłuczenia jąder.

Operacja kastracji ogierów przez tłuczenie jąder należy do barbarzyńskich przeżytków przeszłości.

Dzisiaj, gdy nowe znamy metody do wykonywania kastracji ogierów, nie pociągające za sobą żadnego niebezpieczeństwa dla życia zwierzęcia, kastracja za pomocą tłuczenia jąder jest zupełnie zbyteczną.

Pomijając nawet tę okoliczność. że często tłuczenie jąder nie pozbawia samca popędu płciowego, że więc jako metoda jest zawodną a dającą ogromne straty ekonomiczne, należy najsurowiej ją wzbronić i karać, jako bez żadnej wątpliwości należącą do rękoczynów mających wszelkie cechy dręczenia zwierząt.

Akademja Weterynarji we Lwowie.

Województwo Tarnopolskie.

L. 24053/V/4. Tarnopol, dnia 24 czerwca 1922,

Kastracja metodą tłuczenia lub kręcenia jąder — dręczeniem zwierząt.

Starostwu w (wszystkim)

udziela się do wiadomości z tem, że podobnie jak kastrację ogierów przez tłuczenie jąder należy również i kastrację tych zwierząt przez kręcenie jąder uważać za dręczenie zwierząt. Celem skutecznego zwalczania tych barbarzyńskich sposobów kastrowania, przypilnować należy aby wszystkie osoby wykonujące ten proceder odtąd pociągane były przez odnośne Zwierzchności gminne do przykładnej odpowiedzialności za przekroczenie Rozporządzenia Ministerjalnego z dnia 15 lutego 1855 Dzpp. Nr. 31 według § 11 ces. rozp. z 20 kwietnia 1854 Dzpp. Nr. 96.

Ponadto zaś winno Starostwo osoby wykonujący ten proceder a nieuprawnione do trudnienia się mniszkarstwem pociągać do odpowiedzialności za przekroczenie Najw. patentu z 10 maja 1781 i rozp. min. z 23 grudnia 1881 L. 2049 (Nam.- 13 lipca 1882 L. 979) i kaarć po myśli Rozp. Min. z 30 września 1857 Dzpp. Nr. 198 aresztem do 14 dni.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

L. 22670/V/4 Tarnopol, dnia 30 czerwca 1922.

Handel domokrążny zwierzętami rzeźnemi.

Obwieszczenie

Wejewody Tarnopolskiego z dnia 30 czerwca 1922 L. 22670/V/4 w sprawie nabywania zwierząt rzeźnych sposobem domokrążnym.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Rolnictwa i D. P. z dnia 27 maja 1922 Nr. 3080/0/22 r. zarządzam na zasadzie §§ 10 i 15 ustawy z dnia 6 sierpnia 1909 Dz. p. p. Nr. 177 i rozporządzenia wykonawczego z 15 października 1909 Dzpp. Nr. 178 celem ułatwienia aprowizacji miast w mięso co następuje:

Oprócz wypadków przewidzianych w punkcie 1) Obwieszczenia b. Namiestnictwa z 8 lutego 1916 L. XVII 9743 zezwala się na **nabywanie sposobem domokrążnym pojedynczych sztuk zwierząt rzeźnych jedynie rzeźnikom i masarzom,** uprawnionym do wykonywania tego przemysłu oraz ich pomocnikom, o ile ostatni uzyskają od Władzy politycznej powiatowej siedziby swego pracodawcy osobną legitymację (§ 79 ust. przem.) do nabywania zwierząt w imieniu i na rachunek swych uprawnionych chlebodawców.

2) Osoby wymienione w punkcie 1) mogą nabywać sposobem domokrążnym pojedyncze sztuki zwierząt rzeźnych tylko w miejscowościach powiatu politycznego, w którym leży siedziba danego przemysłowca, przyczem winny one każdorazowo poprzód zgłosić się u naczelnika odnośnej gminy i wykazać się dokumentami stwierdzającemi tożsamość osoby oraz kartą przemysłową na rzeźnictwo lub masarstwo względnie legitymacją pomocnika.

3) Naczelnik gminy zezwoli na nabycie zwierząt w danej miejscowości tylko pod warunkiem, że w miejscowości tej nie panuje żadna choroba zaraźliwa przenosząca się na dany rodzaj zwierząt, oraz że nabywający te zwierzęta nie będą wchodzili do obcych stajen i chlewów.

4) Nabywający zwierzęta sposobem domokrążnym winien postarać się, aby każdy paszport na nabyte zwierzęta zaopatrzony był klauzulą naczelnika gminy miejsca nabycia zwierząt, która prócz nazwiska i miejsca zamieszkania nabywcy zawierać ma poświadczenie, że nabywca wykazał się kartą przemysłową na rzeźnictwo lub masarstwo względnie legitymacją pomocnika (z podaniem daty i liczby tego dokumentu) oraz wyraźną wzmiankę, że zakupione zwierzęta przeznaczone są na rzeź natychmiastową w miejscu zamieszkania przemysłowca.

5) Zwierząt rzeźnych, krytych takiemi paszportami nie wolno dopuszczać na targi ani też do transportu kolejowego.

Przekroczenie tego obwieszczenia — które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa tarnopolskiego — karane będą według postanowien rozdziału VIII ustawy o chorobach zaraźliwych zwierząt z dnia 6 sierpnia 1909 Nr. 177.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

Województwo tarnopolskie.

L. 26643/V/4. Tarnopol, dnia 5 lipca 1922.

WYKAZ

panujących zaraźliwych chorób zwierzęcych za czas od 16 do 30 czerwca 1922.

Nosacizna:

Pow. Borszczów: Borszczów, Bordjakowce, Iwanie puste, Jezierzany, Jezierzanka, Mielnica, Muszkatówke, Słobódka musz., Skała, Turylcze, Zbrzyż.
„ Brzeżany: Dmuchowice, Kozłów, Horodyszcze.
„ Buczacz: Komarówka, Nagórzanka.
„ Czorrków: Kossów, Słobódka dżuryńska, Czortków Stary.
„ Husiatyn: Kociubińce, Mszaniec.
„ Kamionka strum.: Spas, Kamionka strum., Strychanka.
„ Podhajce: Burty ad Horożanka, Byszów.
„ Radziechów: Nowa wieś ad Suszno.
„ Skałat: Staromiejszczyzna, Nowosiółka skałacka, Chmieliska, Supranówka, Horodnica, Mysłowa.
„ Trembowla: Bernadówka.
„ Zaleszczyki: Burakówka, Korolówka, Błyszczanka, Lisowce, Miłowce, Worwolińce.
„ Zbaraż: Koszlaki, Kobyla, Białozórka, Palczyńce, Klimkowce.
„ Zborów: Białogłowy, Czystopady, Jezierna, Zarudzie.
„ Złoczów: Bałuszyn.

Świerzb u koni:

Pow. Borszczów: Skała, Słobódka musz., Teresin, Turylcze, Załucze, Zielińce, Gusztyn, Wołkowa ad B.
„ Brody: Berlin, Palikrowy.
„ Buczacz: Medwedowce, Monasterzyska, Nowosiółka jazłowiecka, Petlikowce stare, Zadarów.
„ Kamionka str.: Horpin, Kamionka str., Lisko, Nahorce, Sokole, Wierzblany, Żelechów mały, Żelechów wielki.
„ Podhajce: Podhajce, Stare miasto.
„ Radziechów: Batyjów, Monastyrek, Niwice, Chladów, Płowe, Podmanastyrek, Smarzów.
„ Skałat: Hałuszczyńce, Iwanówka, Supranówka, Zielona, Sorocko.
„ Zborów: Jackowce, Moniłówka, Mszana, Olejów, Ostry Garb, Perepelniki, Pleśniany, Pomorżany, Sławna, Torhów, Zborów.
„ Złoczów: Płuhów.

Zaraza płucna:

Pow. Tarnopol: Tarnopol.
„ Przemyślany: Korzelice.

Szelestnica:

„ Buczacz: Zubrzec.

Różyca świń:

„ Borszczów: Turylcze.
„ Brzeżany: Horodyszcze.
„ Złoczów: Kutkorz, Olesko, Podhorce.

Pomór świń:

„ Brody: Czernica, Hucisko brodzkie.

Wścieklizna:

„ Borszczów: Zalesie.
„ Brody: Gaje starobrodzkie, Suchodoły.
„ Brzeżany: Horodyszcze, Koniuchy.
„ Buczacz: Pyszkowce.
„ Przemyślany: Chlebowice, św. Majdan lip., Przemyślany.
„ Zborów: Harbuzów, Jezierna, Zagórze.
„ Złoczów: Złoczów.

UWAGA: Według reskryptu Ministerstwa Rolnictwa i D. P. z dnia 26 czerwca 1922 Nr. 2130/N. K. panował księgosusz w czerwcu b. r. w 1) Województwie Lubelskiem w powiatach: Garwolin, Lubartów, Łuków i Biała, 2) w Województwie Poleskiem w pow. Brzeskim i Kobryńskim, oraz 3) w Województwie Białostockiem w pow. Wołkowyskim.

Województwo tarnopolskie.

L. 26329/V/4. Tarnopol, dnia 7 lipca 1922.

Egzamin rządowy dla lekarzy weterynaryjnych.

Do Starostwa w (wszystkim).

Zawiadamia się .X X., że w terminie jesiennym egzamim dla lekarzy weterynaryjnych, chcących uzyskać stałą posadę w państwowej służbie weterynaryjnej, odbędzie się we Lwowie w październiku 1922.

Podania do których ma być dołączony w oryginale lub uwierzytelnionym odpisie dyplom lekarza weterynaryjnego uprawniający do wykonywania praktyki weterynaryjnej w Państwie polskiem i świadectwo 2 letniej praktyki względnie 1 rocznej asystentury przy Akademji weterynaryjnej należy wnosić najpóźniej do 1 października b. r. do Województwa (Wydział VII/4) we Lwowie.

O tem należy bezwłocznie zawiadomić wszystkich interesowanych lekarzy weterynaryjnych osiadłych w powiecie.

Wojewoda: w. z. **Jaworczykowski** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 27612/V/4. Tarnopol, dnia 15 lipca 1922.

Wzbronienie uboju cieląt niedojrzałych.

Okólnik

do wszystkich Starostw Województwa Tarnopolskiego.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Rolnictwa i D. P. z dnia 30 czerwca 1922 Nr. $\frac{863/H}{w}$ wzywam Starostwo, aby ze względu na małą wartość odżywczą, a nawet szkodliwość mięsa ze zbyt młodych (niedojrzałych) cieląt — bezzwłocznie zarządziło i dopilnowało przez organa kontrolne, aby przy uboju cieląt stosowano się ściśle do postanowienia punktu 6 §: 14. Rozporządzenia b. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 28 czerwca 1888 r. L. 67594/87 w brzmieniu zmienionem rozporządzeniem z dnia 29 czerwca 1910 L. XVII $\frac{5812}{32}$ i pod żadnym warunkiem nie dopuszczano do rzezi cieląt niedojrzałych (pouczenie IV powołanego rozporządzenia).

Wojewoda: w. z. **Jaworczykowski** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 28634/V/4. Tarnopol, dnia, dnia 20 licca 1922.

WYKAZ

panujących zaraźliwych chorób zwierzęcych za czas od 1-go do 15 lipca 1922.

Nosacizna:

Pow. Borszczów, Burdjakowce, Iwanie puste, Jezierzarzany, Kozaczyzna, Mielnica, Musakatówka, Słobódka musz., Skała, Turylcze, Zbrzyż.
„ Brzeżany: Dmuchawice, Kozłów, Horodyszcze.
„ Buczacz: Komarówka, Nagorzanka, Buczacz, Późniki, Trybuchowiec.
„ Czortków: Koszów, Słobódka dżuryńska, Czortków stary, Wygnanka.
„ Husiatyn: Kociubińce, Mszaniec.
„ Kamionka str.: Kamionka str,, Strychanka.
„ Podhajce: Burty ad Horożanka, Byszów.
„ Skałat: Nowosiółka skałacka, Chmieliska, Supranówka, Horodnica, Mysłowa, Dorofijówka, Zarubińce, Skałat.

„ Tarnopol: Tarnopol.
„ Trembowla: Bernardówka.
„ Zaleszczyki: Buraków ka, Karolówka, Błyszczanka, Lisowce, Milewce, Worwolince.
„ Zbaraż: Koszlaki, Kobyła, Palczyńce, Klimkowce, Łubianki wyższe.
„ Zborów: Białogłowy, Czystopady, Jezierna, Zarudzie, Pomorzany, Kabarowce.
„ Złoczów: Bałuczyn.

Świerzb u koni:

Pow. Borszczów: Skała, Słobódka musz., Teresin, Turykcze, Załucze, Zielińce, Gusztyn, Wołkowce.
„ Buczacz: Medwedowce, Monasterzyska, Nowosiółka jazłowicka, Petlikowce stare, Zadarów.
„ Kamionka str.: Horpin, Kamionka str. Lisko, Nahorce, Sokole, Wierzblany, Żelechów wielki.
„ Podhajce: Stare miasto.
„ Przemyślany: Podusów.
„ Radziechów: Batyjów, Niwice, Płowe, Podmanastyrek, Smarzów.
„ Skałat: Hałuszczyńce, Iwanówka, Supranówka, Zielona, Sorodko.
„ Zborów: Jackowce, Moniłówka, Mszana, Ostry, Garb, Perepelniki, Pleśniany, Pomorzany, Sławna, Torhów, Zborów.

Zaraza płucna:

Pow. Tarnopol: Czernielów mazowiecki.

Pryszczyca:

Pow. Przemyślany: Korzelice.

Różyca świń:

Pow. Borszczów: Turylcze, Okopy św. Trójcy, Szuparka.
„ Brzeżany: Horodyszcze:
„ Złoczów: Olesko.

Pomór świń:

Pow. Brody: Czernica, Rucisko brodzkie.

Wścieklizna:

Pow. Borszczów: Zalesie.
„ Buczacz: Ossowce, Wyczółki.
„ Radziechów: Ohladów.
„ Zborów: Białogłowy, Łopuszany, Milno, Założce.
„ Złoczów: Bełzec.

UWAGA: Według reskryptów Ministerstwa Rolnictwa i D, P. z dnia 5 lipca 1922 Nr, $\frac{3866/Z}{W}$ panował księgosusz w czerwcu br. 1) **w Województwie Lubelskim** w powiatach: Garwolin, Lubartów, Łuków, i Biała, 2) **w Województwie Poleskim** w powiatach: Brzeskim i Kokryńskim, oraz 3) **w Województwie Białostockim** pow. Wołkowyskim.

Nr. 1529/W. Pr.

Okólnik

do pp. Wojewodów, Naczelników Zarządów Okręgowych Lasów Państwowych oraz Kierowników wszystkich podległych Ministerstwu urzędów

w przedmiocie

odciążenia organów policji państwowej od czynności, nie mających związku z zapewnieniem bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego.

P. Minister Spraw Wewnętrznych nadesłał następujące pismo z dnia 30 marca 1922 Nr. BP. 1425:

„W związku z pogorszeniem się stanu bezpieczeństwa w kraju, wywyłanem demobilizacją, powrotem znacznej ilości repartjantów z Rosji, kryzysem przemysłowym i t. p. przyczynami, policja państwowa zmuszona jest wytężyć swe wysiłki w celu jaknajenergiczniejszego zwalczania szerzącego się na tem tle bandytyzmu i w celu zapewnienia bezpieczeństwa, spokoju i porządku w kraju.

Jednakże liczebność policji ze względów budżetowych została w ciągu roku ubiegłego tak ograniczoną, że podołanie temu zadaniu możliwem będzie tylko wówczas, jeśli organa policji odciążone zostaną w sposób jak najbardziej wydatny od pełnienia czynności, nie mających bezpośredniego związku z zapewnieniem bezpieczeństwa, porządku i spokoju publicznego, które to czynności pochłaniają obecnie bardzo znaczną część pracy policji.

Z powyższych względów Minister Spraw Wewnętrznych wniósł do Rady Ministrów odpowiedni wniosek, który przyjęty został uchwałą Rady Ministrów z dnia 6 marca r. b.

Powołując się na rzeczoną uchwałę, zwracam się do Pana Ministra z prośbą o wydanie zarządzeń podwładnym organom, aby nie wzywały policji państwowej do wykonywania czynności nie mających związku z bezpieczeństwem, spokojem i porządkiem publicznym, oprócz wypadków wyjątkowych tj. gdy interwencja organu wykonawczego okaeż się konieczną w celu przymusowego przeprowadzenia prawnych zarządzeń władzy państwowej.

W szczególności upraszam o niewzywanie policji do pełnienia **czynności, należących do kompetencji straży leśnej**. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wydało organom policyjnym polecenia, aby dawały jaknajpilniejsze baczenie na majątek państwowy i nie dopuszczały do niszczenia go, ze względów jednak na obecną liczebność policji nie jest możliwem powierzanie funkcjonarjuszom policji specjalnie ochrony lasów państwowych, o co niektóre władze leśne zwracają się do urzędów policji.

Również czuwanie nad przestrzeganiem przepisów weterynaryjnych należy, w pierwszym rzędzie do władz gminnych i pożądanem jest, aby interwencja policji państwowej w tych sprawach wzywana była tylko w wypadkach koniecznej potrzeby".

Proszę Panów o przestrzeganie zasad wyrażonych w wyżej przytoczonem piśmie, zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 6 marca 1922.

Warszawa, dnia 7 czerwca 1922.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych (—) w. z. **Ubysz** Dyrektor Departamentu.

Województwo Tarnopolskie.

L. 26364/V—1. Tarnopol, dnia 22 lipca 1922.

Wszystkim PP. Starostom Województwa Tarnopolskiego

udzielam do wiadomości z poleceniem wydania potrzebnych zarządzeń oraz jak najściślejszego zastosowania się doupowyższych zarządzeń.

Wojewoda: w. z. **Jaworczykowski** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 24340/V-3. Tarnopol, dnia 22 lipca 1922.

Zwalczanie chorób ryb.

Do Panów Starostów Województwa.

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych reskryptem z dnia 3 czerwya br. Nr. 3288/Z. W. zwraca uwagę ogółu producentów ryb, że stwierdzono w dorzeczu rzeki Wieprza występowanie w gospodarstwach rybnych, od lat trzech corocznie w miesiącu maju, masowego śnięcia ryb wskutek choroby zwanej dżumą raczą u ryb". Choroba ta o gwałtownym przebiegu i znacznym stopniu zaraźliwości rozszerza się coraz bardziej na rybołostwa prawego brzegu Wisły grożąc poważnemi stratami a nawet zniszczeniem stopniowem stanu ryb. Temu rozszerzaniu się sprzyja szczególnie gęste skupianie gospodarstw rybnych, które często oparte są na wspólnej wodzie.

Rozwlekanie zarazy następuje w pierwszym rzędzie za pośrednictwem obsady rybnej, nabywanej w gospodarstwach zarazą dotkniętych, oraz za pośrednictwem do przewozu ryb używanych beczek, które po użyciu nie zostały należycie odkażone, a wreszcie chore raki przenoszą ją w górę biegu wody.

Celem zapobiegania dalszemu szerzeniu się tej tej zarazy uważa Min. Rolnictwa i D. P. za konieczne zastosowanie na razie następujących środków:

1) Uznać zarazę za podlegającą obowiązkowi natychmiastowego zglaszania za pośrednictwem urzędów gminnych lub bezpośrednio właściwym starostwom.

2) Zwrócić uwagę właścicieli gospodarstw rybnych, że celem upewnienia się o stanie zdrowotnym swego gospodarstwa mogą przesyłać chore lub podejrzane o zarażenie się ryby do D-ra Franciszka Staffa, profesora Zakłada nauki rybactwa i hodowli ryb w szkole głównej gospodarstwa wiejskiego w Warszawie, który udzielać będzie wskazówek co do sposobu tłumienia choroby i zapobiegania jej.

3) Polecić Urzędom Wojewódzkim, aby po otrzymaniu wiadomości o wybuchu zarazy: a) podały do wiadomości publicznej wystąpienie tejże zarazy wraz z pouczeniem o jej istocie i sposobach rozszerzania się; b) wzbroniły na czas trwania zarazy wywozu i sprzedaży narybku z gospodarstw podejrzanych i faktycznie nawiedzonych zarazą, przyczem jednak wywóz i sprzedaż ryby chorej lub śniętej, dla celów konsumcji nie może ulegać ograniczeniom ze względu na nieszkodliwość choroby dla ludzi; c) zarządziły stosowne odkażania dna stawów, o ile na to stosunki miejscowe zakażonego gospodarstwa rybnego pozwolą ewentualnie wapnem palonem, orką i odjęciem na pewien okres czasu stawu kulturze rybnej a poddaniem go kulturze rolnej.

Polecam Panom Starostom zwrócić uwagę właścicieli gospodarstw rybnych i dzierżawców rewirów rybackich na powyższy okólnik i wezwać ich, aby w razie zauważenia śnięcia ryb, zwłaszcza masowego, niezwłocznie o tem donieśli Starostwu i stosowali się do wskazówek przez Min. podanych.

Wojewoda: w. z. **Jaworczykowski** w. r.

L. 24192/V-3. Tarnopol, dnia 30 lipca 1922.

W sprawie Wszechpolskiego Zjazdu Ogrodniczego w Warszawie.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa tarnopolskiego.

Komitet Wykonawczy Wszechpolskiego Zjazdu Ogrodniczego w r. 1922 rozesłał do Towarzystw i Zrzeszeń ogrodniczych odezwę, zawiadamiającą, iż w dniach od 21 do 24 września 1922 odbędzie się w Warszawie Zjazd Ogrodniczy, połączony z wystawą i wycieczkami uczestników.

Według nadesłanego programu Zjazd rozpocznie swe obrady w dniu 21 września 1922. Obrady toczyć się będą w 12 sekcjach, które w głównych zarysach obejmą następujące referaty: 1) Nauka i Oświata ogrodnicza, 2) warzywnictwo, 3) owocarstwo, 4) przetwory ogrodnicze, 5) szkółkarstwo, 6) produkcja i zbyt nasion, 7) produkcja kwiatów, 8) ogrodnictwo ozdobne, 9) Zadania miłośników ogrodnictwa, 10) ochrona roślin, 11) Technologia ogrodnictwa, 12) ogrodnicza polityka ekonomiczna. Połączona z powyższymi obradami wystawa obejmować będzie: normalne dobory owoców i warzyw z każdej dzielnicy Rzeczypospolitej, krajowe kwiaty i rośliny ozdobne, nasiona w nasiennikach, nowości ogrodnicze, a w reszcie także literaturę ogrodniczą.

Uznając, iż cel zamierzonego zjazdu może przynieść nader doniosłe korzyści dla ogrodnictwa, sadownictwa i warzywnictwa w tutejszem Województwie,

polecam wskutek pisma Towarzystwa Ogrodniczego w Warszawie, aby o zjeździe, jego programie i terminie zawiadomił natychmiast tamtejszy Wydział Rady powiatowej, istniejące w powiecie T-wa i Zrzeszenia ogrodnicze wreszcie znanych wybitnie producentów i zachęcił interesowanych do celowego obesłania Zjazdu.

Interesowani, którzy mają zamiar wziąć udział w Zjeździe ewentualnie wygłosić referat co do poruszonych tematów, powinni swe uczestnictwo zgłosić do końca sierpnia br. w T-wie ogrodniczem w Warszawie Bagatela Nr. 3 i w tym terminie przesłać tam ewentualnie opracowany referat.

Rozporządzenie

Ministra Robót Publicznych z dnia 20 czerwca 1922 r. w porozumieniu ż Ministrami Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Przemysłu i Handlu o podwyższeniu taks egzaminacyjnych dla ubiegających się o uprawnienie do przemysłu budowniczych, majstrów murarskich, kamieniarskich, ciesielskich i studniarskich (rurmistrzów) na obszarze b. zaboru austr.

Na zasadzie § 13 ustęp 2 austr. ustawy z dnia 26 grudnia 1893 o urządzaniu tych rodzajów przemysłu budowlanego, które wymagają konsensu (austr. Dz. U. P. № 193) zarządza się co następuje:

§ 1.

Taksy od egzaminów, ustanowione rozporządzeniem Ministra Robót Publicznych wydanem w porozumieniu z Ministrami Wyznań religijnych i Oświecenia Publicznego, oraz Przemysłu i Handlu dla ubiegających się o uprawnienie do przemysłu na budowniczych, majstrów murarskich, kamieniarskich, ciesielskich i studniarskich (rurmistrzów) na obszarze b. zaboru austrjackiego (Monitor Polski Nr. 12 poz. 26 z dnia 17 I. 1921 r.) podwyższa się sześćdziesięciokrotnie.

§. 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Robót Publicznych:
(—) **G. Narutowicz.**

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
w. Z. (—) **Łopuszański.**

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) **Stefan Ossowski.**

Województwo tarnopolskie.

L. 26428/VI/1. Tarnopol, dnia 15 lipca 1922.

Do wszystkich Starostw Województwa tarnopolskiego.

Okręgowy Urząd Miar we Lwowie odezwą z dnia 30 czerwca 1922 № 1320 C/22 odniósł się do tutejszego Województwa z prośbą o poparcie okólnika tegoż Urzędu wydanego do wszystkich Starostw z daty 23 lipca 1922 № 1320 C/22 w sprawie nadesłania okręgowemu Urzędowi Miar we Lwowie wykazu kupców oraz wytwórców posługujących się narzędziami mierniczemi.

Polecam tedy Starostwu, aby odnośny wykaz nadesłany został Urzędowi Miar we Lwowie w nieprzekraczalnym terminie dni 30. O wykonaniu niniejszego polecenia należy równocześnie tu donieść.

Wojewoda: w. z. **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Okręgowy Urząd Miar we LWowie.

Nr. 824 C/22. Lwów, dnia 10 lipca 1922.

Do Województwa w Tarnopolu.

Okręgowy Urząd miar przystępuje obecnie do planowej legalizacji narzędzi mierniczych a to wag, ciężarków, miar długości, pojemników beczek i innych, używanych w obrocie publicznym. Legalizacja będzie się odbywała miarowo w całej Małopolsce. W każdej miejscowości będzie przez pewien okres czasu delegat tutejszy legalizował wymienione narzędzia, a termin, w jakim to się odbywać będzie poda się do publicznej wiadomości, w tym celu, aby wszyscy mogli swe przedmioty legalizować.

Po upływie tego terminu będą potrzebne rewizje, aby przekonać się, czy cała ludność spełniła swój obowiązek. Ponieważ przeprowadzenie tej naszej akcji leży w interesie Państwa uprasza się **o wydanie rozporządzenia podwładnym Urzędom, aby na zgłoszenie tut. delegata w jego asystencji zarządzały rewizje narzędzi mierniczych i winnych pociągały do surowej odpowiedzialności.**

Nadinspeptor Legalizacji:
Podpis nieczytelny.

Województwo Tarnopolskie.

L. 27956/VI/1. Tarnopol, dnia 15 lipca 1922.

Wszystkim Starostwom Województwa tarnopolskiego

do wiadomości i zastosowania się do ostatniej części odpisu odezwy Okręgowego Urzędu Miar we Lwowie.

Zaznacza się, że w myśl § 27 lit. c. ustawy z 12 sierpnia 1866 D. u. K. Nr. 9 nadzór policyjny nad miarą i wagą należy do własnego zakresu działania gminy oraz, że niestosujący się winni być pociągani do odpowiedzialności stosownie do art. 14 i 22 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 DuK. Nr. 15

poz. 211 o ile nie ma znamion przestępstwa ustawy karnej.

Wojewoda: w. z. **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Ministerstwo Zdrowia publicznego.

Nr. Ch. 10829/22 / 1905 Warszawa, dnia 6 maja 1922.

Stosowanie ustawy przeciwalkoholowej.

Do Pana Wojewody Tarnopolskiego w Tarnopolu.

W odpowiedzi na pismo L. 12186/VI/1 z dnia 24 marca br. zawiadamia się, że Ministerstwo Zdrowia Publicznego wyznacza organizacje społeczne, mające delegować swych przedstawicieli do Komisji walki z alkoholizmem na wniosek władz administracyjnych.

Szynkarz nieuprawniony narówni z szynkarzem uprawnionym podlega działaniu ustawy z dnia 23 IV 1920 r. (Dz. U. Nr. 37 r. 1920 poz. 220 i Nr. 12 r. 1922 poz. 104) niezależnie od czego może być pociągnięty do odpowiedzialności za sprzedaż napojów alkoholowych bez koncesji.

Czas trwania mandatów członków Komisji do walki z alkoholizmem zostanie określony w uzupełniającem Rozporządzeniu wykonawczem do ustawy, które obecnie jest w opracowaniu. W temże rozporządzeniu zostanie ściślej sprecyzowane postanowienie ustępu 4 liczby 5 art. 1 ustawy z dnia 27 stycznia 1922 r. (Dz. U. Nr. 12 poz. 104) w tym kierunku, że tylko niewątpliwie dla otoczenia, ewentualnie stwierdzone przez lekarzy objawy upicia się mogą być powodem zastosowania powyższego postanowienia. — W sprawach tyczących się koncesji na wyszynk lub sprzedaż detailiczną, lub hurtowną napojów alkoholowych, udzieli według kompetencji Ministerstwo Przemysłu i Handlu, które w tej mierze porozumiało się już z Ministerstwem Zdrowia Publicznego.

Minister w. z. Podpis nieczytelny
Podsekretarz Stanu.

Województwo Tarnopolskie.

Wydział przemysłowo-handlowy.

L. 20078/VI/1. Tarnopol, dnia 22 lipca 1922.

Stosowanie ustawy przeciwalkoholowej.

Wszystkim Starostwom i Wydziałom I, VI i VIII Województwa Tarnopolskiego

do wiadomości i stosowania się.

Wojewoda: w. z. **Jaworczykowski** w. r.

Województwo Tarnopolskie.
Wydział Przemysłowo-handlowy.

L. 26160/VI. Tarnopol, dnia 23 lipca 1922.

Zakaz wywozu za granicę środków żywności.

Do wszystkich Starostw Województwa Tarnopolskiego.

W ślad tutejszego okólnika z dnia 21 kwietnia 1922 L. 14663/VI zawiadamia się wskutek okólnika Nr. 95 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 20 czerwca 1922 Nr. P. O. 6502 że:

1) Rada Ministrów ponowiła w maju b. r. uchwałę z 30 marca br. zabraniającą wywozu poza granice Państwa żyta, pszenicy, owsa, jęczmienia, mąki i ziemniaków, kaszy, bydła, jaj i nierogacizny.

W wyjątkowych wypadkach zezwolenia na wywóz powyższych artykułów mogą być udzielone tylko za zgodą Nadzwyczajnego Komisarza dla zwalczania drożyzny.

Certyfikaty wywozowe na te artykuły muszą być zaopatrzone podpisem i pieczęcią Nadzwyczajnego Komisarza dla zwalczania drożyzny.

2) Wydane do dnia 4 maja br. zezwolenia na wywóz powyższych artykułów wymagają do swej ważności i dodatkowego podpisu i pieczęci Nadzwyczajnego Komisarza dla zwalczania drożyzny.

Dodatkowe zezwolenia na wywóz mają być w powyższym celu przedkładane w nieprzekraczalnym terminie 14 dni w gmachu Ministerstwa Skarbu (ul. Rymarska 3) II piątro lokal Nr. V.

3) Funkcjonarjusze państwowi, którzy w jakikolwiek sposób bezpośrednio lub pośrednio działać będą na szkodę powyższego zarządzenia, mają być natychmiast zawieszeni w urzędowaniu przez swego przełożonego.

Za Wojewodę: **Dr. Wysoczański** w. r.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego.

Nr. Ch. 6847/22 / 1270 Warszawa, dnia 15 marca 1922.

Przekazanie grzywien za przekroczenie ustawy o ograniczeniach w sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. N. 37 r. 1920).

Do Pana Wojewody Tarnopolskiego
Wojewódzki Urząd Zdrowia w Tarnopolu.

W załatwieniu pisma L. 1688/III/2 z dnia 31. stycznia br. przekazanego tu według kompetencji przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu — Ministerstwo Zdrowia Publicznego zawiadamia, że w Małopolsce na zasadzie postanowienia z dnia 10 lipca 1850 roku,

ogłoszonego w Dz. U. Kr. Nr. 125 z dnia 4 czerwca 1851 r. grzywny za przekroczenie ustawy o ograniczeniach w sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. Rzecz. Pos. Pol. Nr. 37 r. 1920 poz. 210) przekazywać należy do miejscowego funduszu ubogich.

Minister: **Chodźko** w. r.

Województwo Tarnopolskie.
Wydział przemysłowo-handlowy.

L. 11852/VI/1. Tarnopol, dnia 24 lipca 1922.

Wszystkim Starostwom i Wydziałom I, VI, VIII. Województwa Tarnopolskiego

do wiadomości i stosowania się.

Wojewoda: w. z. **Jaworczykowski** w. r.

Województwo tarnopolskie.

L. 24602/VII/2. Tarnopol, dnia 6 lipca 1922.

Rozdział subwencji.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej przyznało na wniosek Pana Wojewody tytułem tymczasowych subwencji względnie zaliczek Bursie T. S. L. w Tarnopolu kwotę Mp. 70.000, inwalidom wojennym (na dokończenie kiosków) w Tarnopolu Mp. 100.000, inwalidom wojennym (na warstat kilimkarski) w Tarnopolu Mp. 100.000, Towarzystwu św. Wincentego a Paulo w Tarnopolu Mp. 25.000.

Województwo tarnopolskie.
Biuro inwalidów wojennych.

L. 20.677/VII/Jw. Tarnopol, dnia 8 lipca 1922.

Inwalidzi wojenni — przyjęcie agend od M. S. Wojsk.

Do Pana Starosty (wszystkich).

Przejęte od Ekspozytur M. S. Wojsk. części agend dotyczących opieki nad inwalidami wojennymi są wraz ze sprawami odnoszącymi się do doraźnych zapomóg i do pożyczek tudzież ze sprawami odnoszącemi się do „Przejściowych Schronisk" dla inwalidów wojennych załatwiane obecnie w odrębnem biurze VII/T. W. inwalidów wojennych (Referacie inwalidzkim) zorganizowanem przy Wojewódzkim Wydziale (VII) Pracy i Opieki Społecznej, z wyjątkiem tych agend, które pozostały jeszcze przy organach M. S. Wojsk. (renty etc.) oraz z wyjątkiem spraw dotyczących pośrednictwa pracy dla inwalidów wojennych, które załatwiane są z innymi pośrednictwa pracy w ogóle dotyczącemi sprawami przez odrębny już uruchomiony Państw. Urząd Pośrednictwa Pracy (P. U. P. P.) w Tarnopolu przy Wydziale Pracy i Opieki Społecznej. O czem zawiadomi Pan Starosta sfery interesowane oraz wszystkie zrzeszenia inwalidzkie w tamt. powiecie z tem, że aż do czasu zebrania względnie zabezpieczenia potrzebnych na ten cel funduszów większe pożyczki na razie udzielane nie będą, tudzież z tem, że zorganizowanie i uruchomienie obliczonych na 5 osób tzw. „Schronisk przejściowych" (w miejsce dotychczasowych Gospód w Brzeżanach, Buczaczu, Czortkowie, Złoczowie i w Tarnopolu) znajduje się w toku, a wreszcie, że wyżej nazwane Biuro inwalidzkie (VII/J. W.) którego kierownictwo sprawuje na razie Naczelnik Wojew. Wydziału (VII) Pracy i Opieki Społecznej mieści się przy Wojewódzkim (VII) Wydziale Pracy i Opieki Społecznej w Tarnopolu w gmachu Sądu powiatowego przy ulicy Tarnowskiego 21 I. p.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

Województwo tarnopolskie.
Wydział Zdrowia Publicznego.

L. 25.014/VIII/2. Tarnopol, dnia 6 lipca 1922.

W sprawie rozdziału rękawiczek gumowych.

Okólnik

do wszystkich Starostw.

Uzupełniając okólnik Woj. z dnia 19 maja 1922 L. 19195/VIII/2 ogłoszony w dzienniku wojewódzkim Nr. 6 z 1 czerwca 1922 zawiadamiam, że Ministerstwo Zdrowia Publicznego zgodziło się, aby lekarze powiatowi używali rękawiczek gumowych przy wykonywaniu sekcji sądowo-lekarskich.

Wojewoda: w. z. **Jaworczykowski** w. r.

Ruch służbowy.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych zamianował sekretarza b. Namiestnictwa i Kierownika Starostwa husiatyńskiego Walerjana Karasińskiego urzędnikiem w VII stopniu służbowym.

Wojewoda tarnopolski zamianował oficjantów kancelaryjnych Bazylego Rudego w Podhajcach, Michała Husaka w Złoczowie, Jana Werbera w Zbarażu, Pawła Łężnego w Kopyczyńcach, Józefa Przyszlakowskiego w Przemyślanach, Wincentego Schneidra w Tarnopolu, Stefana Bałtarowicza w Tarnopolu, Franciszka Tarnowicza w Brodach, Aleksandra Pihuta w Tarnopolu, Tobiasza Appla w Tarnopolu, Marję Zielińską w Zbarażu, Rudolfa Kracha w Zborowie, Franciszka Wisłockiego w Zbarażu, Kazimierza Szydłowskiego w Radziechowie, Stanisława Kulika w Radziechowie, Józefa Lisowskiego w Buczaczu, Szczepa-

na Kokowskiego w Zborowie, Marjana Danhofera w Brodach, Marję Klauzek w Tarnopolu, Annę Krupińską w Tarnopolu, Marję Sopuchową w Tarnopolu, Wandę Czaplicką w Tarnopolu, pomocnika kanc. Marcina Bilińskiego w Tarnopolu i oficjanta hanc. Stanisława Gretkierewicza w Skałacie urzędnikami kancelaryjnymi w XI stopniu służbowym;

zamianował Dra Kazimierza Wewiórskiego prowizorycznym lekarzem powiatowym w VIII st. sł. i przydzielił go do służby w Starostwie w Kamionce strumiłowej;

zamianował inżyniera Kornela Paara starszym komisarzem budownictwa przy Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych w VIII stopniu służbowym urzędników państwowych;

przeniósł urzędnika konceptowego w VIII st. st. Dra Cyryla Dżułyńskiego z Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu do Podhajec i przydzielił go do służby w tamtejszem Starostwie;

zwolnił od obowiązków służbowych prowizorycznego urzędnika rachunkowego w X st. sł. Emila Butylera na własną prośbę z dniem 15 czerwca 1922;

przeniósł adjunkta kancelaryjnego w Brzeżanach Władysława Bednarskiego, z dniem 1 czerwca 1922 na emeryturę;

przeniósł kancelistę ze Starostwa w Przemyślanach Konstantego Kołodzieja seniora, z dniem 1 maja 1922 na emeryturę;

przeniósł kancelistkę Norbertę Łączkównę zam. Jarosz z dniem 1 marca 1922 na emeryturę.

Województwo Tarnopolskie.

L. 29017/V/4. Tarnopol, dnia 24 lipca 1922.

Ograniczenia obrotu końmi z Rumunji.

Obwieszczenie

Wojewody tarnopolskiego z dnia 24 lipca 1922 L. 29017/V/4 o środkach ochronnych przeciw zawleczeniu nosacizny i zarazy stadniczej koni z Rumunji.

Wskutek rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa i D. P. z dnia 21 maja 1922 Nr. $\frac{2944/6}{W}$ uchylam niniejszem obwieszczenie b. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 28 grudnia 1920 L. 154460/XVII/10106 i zarządzam na podstawie § 5. ustawy z dnia 6 sierpnia 1909 Dz. pp. Nr. 177 celem zapobieżenia zawlekaniu nosacizny i zarazy stadniczej z Rumunji na obszar tutejszy aż do odwołania co następuje:

Zezwalam na wprowadzanie i przeprowadzanie koni z Rumunji do obszaru względnie przez obszar Województwa tarnopolskiego pod następującymi warunkami:

1) Wprowadzane zwierzęta mają być zaopatrzone świadectwem rumuńskiego urzędowego lekarza weterynaryjnego stwierdzającem, że zwierzęta te przed odprawą uznane zostały za niepodejrzane i że pochodzą z miejscowości niezapowietrzonych nosacizną koni, a klacze i ogiery z okręgu wolnego od roku od zarazy stadniczej.

2) Po przejściu granicy konie mają być zbadane klinicznie i poddane na koszt strony malleinowej próbie ocznej przez odnośnego urzędowego lekarza weterynaryjnego.

3) W razie stwierdzenia choroby zaraźliwej zwierzęcej choćby u jednej sztuki, wszystkie konie danego transportu winny być cofnięte za granicę.

4) Zwierzęta dopuszczone do wprowadzenia (przeprowadzenia) winien interwenjujący na granicy lekarz weterynaryjny zaopatrzyć w konsygnację z uwzględnieniem płci, maści, odznak i wieku zwierząt, tudzież daty i liczby odnośnych paszportów rumuńskich, z zapodaniem imienia nazwiska i miejsca zamieszkania posiadacza, oraz miejsca przeznaczenia zwierząt i potwierdzić na niej datę i wynik malleinowej próby ocznej.

5) Z granicznego miejsca wchodu wolno konie, dopuszczone do importu, przeprowadzić pieszo pod konwojem, dodanym z urzędu na koszt strony — do miejscowości tego samego lub sąsiedniego powiatu politycznego lub przewieść koleją do dalszych powiatów, o czem interweniujący na granicy lekarz weterynaryjny winien telegraficznie zawiadomić na koszt strony odnośną Władzę polityczną I-szej instancji.

6) W miejscu przeznaczenia należy wprowadzone zwierzęta trzymać w odosobnieniu aż do wykonania na nich na koszt strony ponownej malleinowej próby ocznej przez urzędowego lekarza weterynaryjnego w trzy tygodnie po pierwszej. Przez czas odosobnienia wolno koni tych używać do robót polnych w obrębie danej miejscowości pod warunkiem, że nie będą one miały żadnej styczności z innemi zwierzętami tego samego rodzaju.

Przekroczenia przepisów niniejszego obwieszczenia, które wchodzi w życie z dniem 15-go sierpnia br. karane będą według rozdz. VIII ustawy o chorobach zaraźliwych zwierzęcych z dnia 6 sierpnia 1909 Dz. pp. Nr. 177. przyczem konie wprowadzone z Rumunji z obejściem powyższych warunków uznane zostaną za przepadłe.

To podaje się do powszechnej wiadomości.

Wojewoda: w. z. **Jaworczykowski** w. r.

Dział nieurzędowy.

Ogłoszenia.

Zgubioną kartę o beztermin. urlop. Nr. 4020/217 z 15 IV 1921 na nazwisko Michała Wołyńca i unieważnia się.

Zgubioną kartę powołania o bezterminow. urlop Nr. 2366/172 z 26 11 1920 na nazwisko Michała Szymkowa unieważnia się.

Skradzione Tymczasowe zaświadczenie demobilizacji, wystawione przez Komp. Zapas. Sanitarną Nr. VII dnia 16 VII 1921 na nazwisko Pończochy Władysława unieważnia się.

Na zapytanie oznajmia się, że Urzędy parafjalne obu obrządków, izraelickie urzędy metrykalne, Posterunki i Komendy Policji Państwowej i Wydziały powiatowe obowiązane są niezwłocznie złożyć w Starostwach zaległą prenumeratę po koniec czerwca 1922 za Dzien. Urz. Województwa.

Cena za 1 egzemplarz wynosi: Nr. 1 ex 1921 — 30 Mk. Nr. 2 ex 1921 do Nr. 6 ex 1922 po 40 Mk., zaś od Nr. 7 po 100 Mk.

W dniu 5 VII 1922 przed południem zbłąkało się w polu roczne źrebię maści gniado-białej należące do Hryńka Michałków z Humnisk pow. Trembowla. O odszukaniu źrebięcia należy donieść Starostwu w Trembowli.

ODPIS.

Starostwo w Trembowli.

L. 9654. Trembowla, dnia 17 czerwca 1922.

Do Województwa w Tarnopolu.

Dnia 3/5 br. o godzinie 12-tej Mikołaj Poniatyszyn gospodarz z Humnisk przytrzymał w Trembowli 5-cio tygodniowe zbłąkane źrebię maści gniadej, ogon i grzywa czarna, które zabrał do swego domu. — Właściciel wspomnianego źrebięcia mimo wszechstronnego ogłoszenia w powiecie nie zgłosił się dotychczas.

Starosta: **Rad** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 25799/V/1. Tarnopol, dnia 10 lipca 1922.

Wszystkim Starostwom w Województwie

z poleceniem ogłoszenia w powiecie.

Za Wojewodę: **Mazurek** w. r.

Tarnopol, dnia 1 sierpnia 1922.

„Związek Oficerów Rezerwy W. P.
Województwo Tarnopol".

Zaproszenie

na Walne Zgromadzenie „Związku Oficerów Rezerwy W. P. na Województwo tarnopolskie", które odbędzie się dnia 8 sierpnia br. (wtorek) o godz. 15 (3 pop.) w lokalu „Związku" w Tarnopolu ul. Kościuszki l. 5 z następującym porządkiem dziennym:

1) Sprawozdanie Komitetu Organizacyjnego,
2) Przyjęcie projektu Statutu,
3) Wybór Prezesa, 2 wiceprezesów, 10 członków Zarządu i 5 zastępców,
4) Wybór Komisji Rewizyjnej,
5) Powołanie do życia sekcji powiatowych,
6) Ustanowienie wysokości wpisowego i wkładek
7) Wnioski i interpelacje.

Ze względu na ważność spraw upraszamy wszystkich PT. Oficerów Rez. W. P. zamieszkałych na terytorjum Województwa tarnopolskiego o jak najliczniejsze jawienie się, oraz o powiadomienie znajomych Oficerów Rez. o Walnem Zgromadzeniu.

Za Komitet Organizacyjny:

J. Kimmerling — Sekretarz.
Stefan Juzwa — Prezes.

Z drukarni Leona Wierzbickiego w Tarnopolu (Pasaż Adlera l. 6).

Tarnopol, dnia 30 sierpnia 1922.

NADZWYCZAJNY DODATEK

DO

Dziennika Urzędowego Województwa Tarnopolskiego

z dnia 1 sierpnia 1922 Nr. 8.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

L. 6819/pr. Tarnopol, dnia 30 sierpnia 1922.

Generalny Komisarz Wyborczy dekretem z dnia 28 sierpnia 1922 L. 20139|pr. zamianował na podstawie art. 19 ust. 1 Ordynacji Wyborczej do Sejmu:

1) Sędziego Sądu Okręgowego w Tarnopolu Jana Gubaya przewodniczącym a Sędziego Sądu Okręgowego w Tarnopolu Dymitra Ludomira Ostrowskiego zastępcą przewodniczącego Okręgowej Komisji Wyborczej Nr. 54 (Tarnopol);

2) Wice-prezesa Sądu Okręgowego w Złoczowie D-ra Adama Strawińskiego przewodniczącym a Sędziego Sądu Okręgowego w Złoczowie D-ra Jana Zołoteńkiego zastępcą przewodniczącego Okręgowej Komisji Wyborczej Nr. 55 (Złoczów).

Wojewoda tarnopolski dekretem z 26 sierpnia 1922 L. 6819|pr. zamianował na podstawie art 19 ust. 2 Ordynacji Wyborczej do Sejmu:

1) Notarjusza w Tarnopolu Jana Mandelę członkiem a adwokata kraj. w Tarnopolu D-ra Stanisława Czykaluka zastępcą członka Okręgowej Komisji Wyborczej Nr. 54 w Tarnopolu;

2) Prokuratora przy Sądzie Okręgowym w Złoczowie Tadeusza Zakrzewskiego członkiem a Sędziego Okręgowego w Złoczowie Emila Karaczewskiego zastępcą członka Okręgowej Komisji Wyborczej Nr. 55 w Złoczowie.